

B. M. II, 133.

h. 34, 5.

VII. (X1880683)

Q. D. B. V.

CAUSAS
JUDICIUM CAMERALE
FUNDANTES,

SUB PRÆSIDIO

VIRI ILLUSTRIS ET EXCELLENTISSIMI

DN. NICOL. CHRISTOPHORI
LYNCKERI

JCTI FAMIGERATISSIMI
HEREDITARII IN FLURSTÄTET KOETSCHAU
SERENISSIMI DUCIS SAXO-VINARIENS. CONSILIARI INTIMI,
JURIDICÆ FACULTATIS SENIORIS ET ANTECESSORIS
PRIMARI, NEC NON CURIÆ PROVINCIALIS ET
SCABINATUS ASSESSORIS GRAVISSIMI

DN. PATRONI OMNI OBSERVANTIÆ CULTU

ÆTATEM DEVENERANDI,

IN INCLYTA SALANA:

DISSERTATIONE ACADEMICA
exhibet

& placidæ Eruditorum disquisitioni
ad diem VII. Januar. clō lōc XCIII.
submitit

AUTOR ET RESPONDENS

JOHANNES CHRISTOPHORUS Hund/
NOB. PALATIN.

J E N Æ,

Literis WERTHERIANIS.

stran
aut p
ex i
Aca
con
etè
petr
de f
tegr
quis
us c

I. N. D. N. J. C.

P R O O E M I U M.

DE CAUSIS, BENEVOLE LECTOR, Judicium Camerale fundantibus quædam delibaturus, in animum minimè induxi, tot iisque exercitatissimis Viris, qui in his illustrandis pridem desudârunt, me lumen velle aut posse hâc dissertatione addere, quin potius ex iis theses nonnullas in modum exercitii Academici ventilandas proponere mecum constitui. Quòd si nec omnia, nec satis rectè singula, fuero affecutus, veniam me impetraturum Tuo confido candori. Cùm enim de singulis Positionibus multò plura, imò integrum quoque tractatum, nullò negotiò quis conscribere possit: veritus sum, ne fusiùs omnia & singula tractandò disputationis

A limi-

limites excederem. Hoc autem quod attinet, Te facilius mihi condonaturum spero, tanquam in ipsis rerum argumentis nondum satis versato, rerumque Cameralium interiori scientiâ destituto. Unicum hîc præmoneo, sæpius Conceptum Ordinationis Cameralis, à Dn. Jacobo Blumio, Advocato quondam Camerali editum, allegatum à me esse: non quasi vim Legis Imperii illud nactum esse putem: sed quòd ob insigne augmentum, luculentioemque tractandi ordinem utiliùs & commodiùs citari illud posse existimem. Quibus præmissis ad ipsam rem propiùs accedo. Annue modò Trinune DEUS cœptis hisce, in Sanctissimi Tui Nominis gloriam!

CAPUT I.
GENERALIA QUÆDAM, DE
CAMERÆ JURISDICTIONE FUN-
DANDA, PRÆMITTIT.

Vocum, quas Dissertationis nostræ titulus exhibet, Etymolog. Homonym. & Synonym. pro more à nonnullis in Academijs recepto, hîc explicare, nec

nec non, quæ de Constitutione Camerae Imperialis communiter proponi solent, afferre, non superfluum modò, sed & scopo nostro, qui de causis summum hoc Imperii iudicium fundantibus, pro ingenii modulò aucturi sumus, parum conveniens esse arbitramur. Antequàm autem ipsam causarum illarum tractationem aggrediamur, de jurisdictione Camerae, & quâ ratione illa generaliter fundetur, pauca quædam præmittemus.

II. Est verò apertissimi juris, licere litigatoribus Cameraam etiam ex compromissò adire. Id quod tamen indistinctè admittendum non est. Nec enim quævis compromissa ibi recipiuntur, sed illa tantùm, quæ inter personas imperio immediatè subjectas & vigore Constitutionum imperii Austregarum privilegiò gaudentes, nec non inter eas personas, quæ ex se & suâ naturâ in primâ instantiâ Cam. iudicium agnoscere tenentur, facta fuere; Estque tunc nihilominus in Judicis & Assessorum liberâ voluntate positum, utrum hæc compromissa recipere an rejicere, velint. *Blum. Concept. Ord. Cameral. p. 2. T. 29. pr.* Ne autem iudicium Cam. per receptionem horum compromissorum, in expeditione aliarum eò pertinentium causarum impediatur, sancitum est, ut Processus ille in aliis opportunis Imperii locis, prout inter partes compromittentes conventum fuerit, ad sententiam usque definitivam exclusivè continueatur; post factam verò in causâ utrinque conclusionem, acta ab iis, quibus cognitio causæ commissa est, utrâque parte litigante, aut eorum Procuratoribus præsentibus collecta, & sub ipsorum partiumque sigillis obsignata, Camerae resignanda transmittantur: quò illa quid de

jure

A 2

jure & causæ qualitate ulterius agendum sit, tandem pronuntiare queat. *Conc. d. l. §. 1.* Quòd si autem ista acta ad Cameram transmittantur, ut secundùm ea sententia concipiatur, indeque ad illam, coram quò causa hæctenus ventilata est, remittatur: tunc ejusmodi acta non acceptari tradit *Myns. 5. O. 2. Rodingius verò L. 1. ff. Cam. T. 4. §. 24.* inquit, Cameram Imp. sententiam secundùm acta judicialia concipere, nec arbitris pronuntiationem illius committere consuevisse: quia Assessoribus non licet aliis sententias concipere, vel consilia suppeditare. *Myns. d. l.* In causis propriis tamen, vel proximos agnatos concernentibus, hoc illis permissum est. *Conc. p. 1. T. 19. §. 8.* Judex verò Cam. cum Assessoribus admoneatur, ut in expediendis ejusmodi compromissis eà utatur discretione, ne tempore ordinariarum relationum, sed horis pomeridianis, aut in feriis referantur, neque tantùm interlocutoriè decidantur; sed in omnem eventum sententiã definitivã finem sortiantur, neque sportulæ ante inter illos distribuantur. *Conc. d. T. 29. §. pen.* In his compromissis revisio locum non habet, nisi partes conquerantur de enormissimã læsione, quæ liquidè & manifestè ex actis constare possit, adeòque pravum sit arbitrium, ut manifesta ejus iniquitas appareat: quò casu revisio non est deneganda. *d. T. §. ult.*

III. Est verò in reliquis jurisdictio Cam. in quantum legalis est, *ordinaria*, non delegata: *Illustr. Dn. Pres. ad Tit. de Jurisd. th. 12.* quia per legem est delata. *Ord. Cam. 1495. art. 1. Conc. p. 1. T. 25. §. 4. & p. 3. T. 56.* Jam autem jurisdictio, quam lex defert, ordinaria est, per *l. 6. ff. de Jurisd.* Deinde à Cam. appellari nequit: *Conc. p. 1. T. 3. pr. & p. 3. T. 61.* id quod tamen requireretur,

tur, si delegata dici deberet: quia à delegatò appellare licet, per textus à *Gail. 1. O. 121.* citatos. Denique morte Imperatoris non concidit hoc iudicium, sed tempore etiam interregni continuatur, suâque jurisd. fungitur. Processus tamen tunc sub nomine Sereniss. Imperii Vicariorum ac communi utriusque insignia referente sigillò hodiè emittuntur. *Lynn. ad A. B. T. 5. §. 1. O. 9.*

IV. Habet quoque Camera concurrentem cum Iudiciò Aulicò jurisdictionem. Causæ enim Iudicium Cam. fundantes non eò respectu ad illud pertinere dicuntur, ut necessariò ibi tractari debeant, nec coram Imperatore in Aulicò ipsius Consiliò proponi atque ventilari queant, sicque inde præcisè ad Cameram remittendæ sint. Per verba namque *Ord. Cam. p. 2. T. 27. ibi: der Keyserlichen Jurisdiction unterworffen / rectè infertur, causas, de quibus Camera cognoscit, esse de jurisdictione Cæsaris, eique minimè exemptas, sed potius, ubicunque Camerae jurisdicção fundata, ibi Cæsarem cum eâ concurrere, vid. Leipold de Concurr. jurisd. qu. 1. §. 4.* Imò hoc ipsum textus *Ord. Jud. Aul. Ferd. III. T. 2. pr.* confirmat, quò ad Iudicium Imp. Aulicum dicuntur pertinere: *Alle und jede Sachen das Heil. Röm. Reich / desselben Hoheit und Rechten / Herrlichkeit / Gerechtigkeit / Pfandschafft / Lösung / Regalien / Hohe und Nieder Lehen / Privilegien / Indult / Confirmation, und anders / wie es Mahmen haben mag / und in summa, was nach der unfehlbaren justitien dirigirt und decidirt werden soll &c.* Ex quò textu videre quoque est, quòd hæc duo iudicia non per omnia concurrant; sed Camera restrictior jurisdictione data sit. Causas verò à concurrentiâ exemptas in tres

classes dividit *Uffenbach. de Judiciò Imp. Aul. c. 10. S. 1. ra-*
tione scil. territorii, personarum & rerum. An Jud. Aul.
 in causis fr. pac. relig. concurrat, in utramque partem,
 durante bello Germanicò, agitata quæstio est, *vid. Lymn.*
IX. c. 2. n. 127. Cæterum *Petr. Syring. in Diff. de Pace*
Relig. Concl. 53. lit. B. affirmativam tenet, suamque sen-
 tentiam septem rationibus firmat, & ad adversariorum
 objectiones XIV. *ibid.* respondet. Nec videtur ampli-
 us dubium superesse posse, postquam per *J. P. art. 5.*
§. 54. verbis: *sed idem quoque &c.* pro paritate judican-
 tium, Cæsaris voluntate etiam Aug. Conf. Assessores in
 dictò Jud. Aul. admissi sunt,

V. In iis igitur causis, in quibus concurrentia di-
 ctæ jurisd. obtinet (quas *Dn. Andler in Jurispr. publ. &*
privatâ l. 2. T. 1. §. 1. n. 10. & 36. recenset,) datur præ-
 ventioni locus, ut coram eò causa disceptanda sit, coram
 quò lis pendere cepit. Dicitur autem litispendentia in-
 ducta per citationem reo legitimè insinuatam *Gail. 1. Obs.*
29. n. 5. scil. quoad reum; quoad actorem verò *Joban.*
Andr. Gerbardus Disc. de supr. in l. R. Jud. D. 1. C. 3. §. 2.
 in Camerâ observari dicit, ut quamprimum decreta cita-
 tio ad actoris notitiam pervenerit, licèt nondum sit ex-
 pedita, aut reo insinuata, lis pendere incipiat. Idem
 de decretis & insinuatibus literis præliminaribus informa-
 tivis, *Schreiben umb Bericht d. l. §. 6.* affirmat. Lites
 itaque in Cam. cœptas ne quidem Cæsar ad Jud. Aul.
 avocari, aut aliò modò inhiberi, permittit, *N. H. D.*
Ferd. III. T. 2. §. 7. R. 1. 1654. §. 166. Capitul. Leop. Invi-
stiss. art. 42. & 26. ac contra eum, qui litem in Cam.
 cœptam ad Aulam Cæs. trahere vult, mandata S. C. de-
 cer-

cernuntur, *Blum. de P. C. T. 34. n. 145.* agique potest ad poenam 10. marcarum auri; nisi per remedia in Constitutionibus Imperii concessa (quæ illa sint, v. *Blum. de P. C. T. 25. n. 18.*) jurisd. Camerae impediatur, *R. I. d. 1.*

VI. Fundatur verò jurisd. Cam. vel *per viam simplicis querelæ*, vel *per modum appellationis*. arg. *Conc. p. 2. T. 1. § 31. utrobique in rubricâ.* Hòc casu tamen privilegia de non appellandò tam limitata quàm illimitata. (v. *Blum. d. tr. T. 47.*) observanda omninò sunt: *J. P. art. 5. § 56. R. I. noviss. §. 111.* summa quoque, infra quam appellare ad Cam. non licet, quæ hodie est 400. Reichsthaler / attendenda venit. *d. R. §. 112.* Plura de appellationis in Cam. subjectò, materiâ, formâ, fine, effectu & contrariis *vid. ap. Blum. de P. C. Tit. 44. § seqq.*

VII. Quando *per simplicem querelam* Camerae jurisd. fundari dicitur, intelligendum illud est, resp. appellationis: quia hæc non solum iniquitatis sententiæ querelam continet, *l. 17. de min.* sed insuper querelam contra adversarium coram iudice priori institutam, atq; sic non unicam, sed multiplicem complectitur: *Blum. Tit. 25. n. 60.* unde ob hanc rationem quoque prima instantia, ad differentiam itidem secundæ seu appellationis, nominari solet: tuncque fundatur vel ratione *personarum*, vel ratione *causarum*.

VIII. Ratione *personarum* fundatur, quando reorum conditio & qualitas facit, ut Camera Imper. forum competens sit, quales sunt (I) Personæ Camerales, ita ut etiam cesset concurrentia Aulae Cæs. *vid. R. I. 1654. §. 141. Conc. p. 1. Tit. 63. pr.* Sunt verò illæ personæ, quæ

quæ collegio Cam. immediatè subjectæ, ab illò in numerum redactæ, illique sacramentò | præstitò obligatæ sunt; quales sunt Judex, Præsides, Assessores (hi recensiti tamen retinent privilegium Austregarum, si aliàs eò gaudent, in actionibus non ratione ipsorum officii Cam. oriundis. *Blum. de P.C. T. 26. n. 15.*) Procuratores, Advocati, ac reliquæ personæ, quæ Cam. operam suam præstant, quamdiu scil. in functione Camerae manent: quod etiam extenditur ad totam familiam, uxores, liberos, scribas, famulos, servos, ancillas. *R. l. nov. d. l.* Idem quoque obtinet in eorum viduis & pupillis *d. l.* Quoad utriusque autem demortui parentis liberos, proprium larem foventes, *vid. d. R. §. 142.* Quòd si autem Procuratores & Advocati alii Domino jurejurandò obstringantur, fortunarumque statum & domicilium aliò transferant, amittunt hanc jurisd. nec per substitutos causas in Cam. agere possunt, *ita decretum d. 21. Nov. 1537.* Personis Cameralibus, quin & Camerae immunitatibus gaudentibus, accensentur quoque Praxeos Cam. Studiosi; *Conc. p. 1. T. 63. §. 5.* modò sua nomina apud judicem professi, atque matriculæ Cam. inserti sint; *d. T. 63. §. 6.* aliàs magistratui loci subsunt *d. l. §. 8.* Annumerantur iis ulterius litigantes eorumque sollicitatores *d. T. §. 4.* Spiræ præsentibus, modò nomina sua apud judicem Cam. professi & immatriculati sint. *Gem. Besch. de annò 1563. d. 18. Jun. & 1659. d. 22. April.* ita tamen, ut Practicantes illi, litigantes, horumque sollicitatores non quâcunque actione ibi conveniri queant. *Blum. d. T. 26. num. 4.* (II) qui immediatè imperio sunt subjecti *Conc. p. 2. T. 30. Gail. 1. Obs. 1. n. 39.* excipiuntur autem

Lege

Lege partim publicâ (1) qui Austregas habent Ordinat. seu Legales. *Conc. d. l. R. l. 1654. §. 105.* (2) qui ex Imperatoriæ Majest. privilegiò, vel per consuetudinem legitimam sive præscriptionem, jurisdictionem Camerae declinandi, forumq; quale volunt, eligendi jus habent, *Conc. all. loc. vid. J. P. art. 5. §. Deinde conceditur. 12.* partim privatâ, qui judices habent ex privatâ conventionem, quos Conventionalium Austregarum nomine venire constat. *O. Cam. p. 2. T. 2. pr. & T. 6. §. fin. ad d. T. 21. §. 1. vers. Wo aber etliche &c.* (III) qui privilegium primæ instantiæ quidem habuerunt, sed per irrogatam banni pœnam, vel regalium privationem amiserunt, qui enim omnia privilegia amittunt, meritò etiam fori privilegiò privantur. *Myns. 1. O. 90. Gail. 1. O. 1. n. 38. Rod. T. 4. ff. Cam. Lib. 1. §. 25.* (IV) Vagabundi *Gail. 1. O. 1. n. 34. Rod. d. T. §. 31. Leipold. de Concurr. Jurisd. qu. 2.* De quibus omnibus pluribus hîc agere, ob limites instituto nostro præfixos, meritò supersedemus, cùm constitutum nobis tantùm sit de causis tractationem instituere, atque unum alterumve ex his afferre, hinc

CAPUT II.

sistit

CAUSAS JUDICIUM CAM. FUNDANTES.

I.

Ratione *causarum* jurisdictio Cam. (salvâ Judicii Aulici Cæsarei concurrentiâ,) in primâ instantiâ fundatur,
B datur,

datur, quando ipsum factum ita est qualificatum, ut non nisi ex suâ naturâ ejus cognitio & decisio ad hoc supremum Judicium pertineat, cessantibus omnibus primæ instantiæ privilegiis. Et quamvis in nonnullis *nulla personarum* habetur *ratio*, in aliquibus tamen vel *rei conventi*, vel quandoque *utriusque litigantium*, immedietas requiritur.

II. Ad illa lubet primò locò referre *causam fratris pacis publicæ* (des Landfriedbruchs) quæ minus rectè cum pace profanâ, quasi idem significet Profan oder Landfried / confundi solet: siquidem pax profana eadem est, quam religiosam dicimus, ideò, quòd etiam per illam pacificationem seu compositionem religionis gratiâ in rebus profanis pax reducta fuerit, *Illustr. Dn. Lyncker. in Anal. ad Swederi Jus Publ. Introd. part. gen. c. 3. §. 9.* Pax publica verò, quæ & civilis dicitur, primam originem debet Maximil. I. Imp. Cùm enim ille videret, effrenem subditorum petulantiam magis magisq; augeri, cœcam barbariem, justitiæ proculcationem, atque animorum indomitam elationem ubique dominari, quin etiam perpetuis bellis civilibus intestinisque motibus Romanum infestari imperium atque dilacerari: mala hæc pro paternâ suâ sollicitudine Cæsareâque auctoritate avertere studens, nullum præsentius remedium esse existimavit, quàm si omnia bella intestina, invasiones, spoliationis, atque imprimis inexcusatas diffidationes communi pace sopiret & tolleret. Quare in Comitibus Wormatiens. habitâ cum Statibus Imperii consultatione, Constitutionem Pacis publ. *anna 1495.* sanxit, promulgavit, omnibusque seriò servandam injunxit: *vid.*

pr.

pr. Landfriedens d. anni, quam quoque *anno 1500.* ulterius declaravit, quin & *anno 1512. in R. l. Trevir.* confirmavit. Cujus vestigiis subsequentes Imperatores Gloriosiss. scil. Carolus V. Ferdin. I. Maximil. II. Rudolph. II. egregiè institerunt. *vid. Gail. de P. P. c. 1. num. 12. Blum. de P. C. Tit. 29. n. 6.* Quæcunque verò postmodum sancita sunt, ad ordinem executionis pertinentia, non modò ad stabiliendam, sed & ampliandam pacem publicam pacem publicam, pertinent, *Illustr. Dn. Pras. cit. loc.* Cum verò ex diversis Imperii Constitutionibus moderna ejus capita addiscenda sint, recenset ea *Blum. d. T. n. 10. & seqq.* contra quæ si quis peccaverit, pacem publicam fregisse dicitur. Frangitur autem ea, vel vi publicâ & armatâ manu, vel sine eâ, Priori casu tria requisita sunt alleganda & probanda, quibus non probatis jurisd. Camerae locum non habet; quia qualitas requisita à factò principali separari nequit, adeò ut omisâ qualitate aliud factum censeatur, quàm quòd in libellò propositum, sicque inepta actio instituta; & propter non fundatam Camerae jurisd. reus in punctò citationis & mandati absolvendus sit *Conc. p. 2. Tit. 10. §. 14.* præcipuè quòd ante omnia jurisd. & qualitas eam fundans probari debeat. *Mind. de Process. c. 21. Deckberr. Relat. Votor. XV. n. 1. adde R. l. nov. §. alle Supplicanten 79.* Requiritur verò (I) Vim esse illatam publicam *Landfr. 1548. præf. sub quâ omnes actiones, quarum finis ad arma & seditionem in Imperiò spectat, Gail. l. 1. de P. P. c. 1. n. 42* comprehenduntur. (II) Vim esse illatam armatâ manu *Landfr. 1548. d. l. Conc. d. l. §. 4.* Per manum autem intelligitur multitudo collecta hominum.

Quot verò requirantur ad coadunationem illam, relinquitur arbitrio & discretioni iudicis, *Conc. d. T. §. 5.* Nomine armorum venire puto omne id (uti in jure Civ. vid. l. 9. ad L. Jul. de vi publ.) quod nocere potest, si animò nocendi arripiatur. (III) Vim esse illam ex proposito & dolò malò. Landfr. 1548. pref. Landfr. 1495. §. 1. *Conc. p. 2. T. 11. pr.* sed cum dolus in mente delinquentis consistat, adeoque difficulter probari possit, uti loquitur textus in *Conc. p. 2. T. 10. §. 6.* placuit sufficere, si dolus ex circumstantiis actionis, ex perspicuis indiciiis & evidentiâ ipsius facti, appareat, ut si adsit vis publica, coadunatio hominum, incendium, hostilis invasio territorii alieni &c. *d. §. 6. add. Gail. de P. P. l. 1. c. 7. n. 12.* Posteriori casu, si quis sine vi in *Constit. Pac. Publ.* deliquerit, & quidem vel committendò vel omitteudò, ut si pacifragum mensâ tectòve recipiat, aut eum non persequatur, sufficit unicum requisitum, dolum putata, allegari & probari. *Conc. d. T. §. 4.* Positis itaque his requisitis datur actio super fr. pace, quæ competit (1) omnibus Imperii tam mediatis quam immediatis subditis, secularibus & ecclesiasticis, quòcunque modò contra hanc pacem læsis. *arg. Landfr. 1548. pref.* (2) læsi heredibus, id quod tamen sollicitâ distinctione egere arbitramur. Læsò enim defunctò actio hæc aut est jam instituta, aut non; Illò casu, aut Processus continuatus est, ita; ut deventum sit ad litis contestationem, & hinc ex eadem instantiâ heredes agere, causamque coeptam continuare possunt, non tamen, nisi ratione pœnæ pecun. nec non damnorum & expensarum *Gail. d. c. ult. n. 23. Myns. Cent. 4. O. 35. n. 2. Blum. d. T. n. 55.* hinc si deven-

deventum est ad publicationem attestationem, vel conclusionem causæ, tunc heredes in instantiâ succedere posse minus dubii habet, *v. Gail. d. l. n. 25.* sin autem modò dicti agere nolint, probatò crimine iudex reum ex officio in bannum condemnare, vel non probatò crimine absolvere potest. *all. loc.* Aut processus institutus continuari non potuit, ita, ut nondum ad litis contestationem sit deventum; & tunc instantia est sublata, novaq; citatio ad accusationem de novò instituendam impetrari debet. *Blum. d. n. 55. add. n. 58.* Hòc casu, si actionem violatus & læsus non instituit, tunc iterum distinctè procedendum est. Vel enim non potuit, præventus morte, aliò casu impeditus: sic neutrò modò heres novam accusationem etiam quoad bannum instituere prohibetur; *vid. l. 10. §. ult. ad SC. Turpill.* Vel noluit, & tunc heredes actionem intra annum instituere possunt: nam licèt accusatio fr. pac. post 20. demum annos cesset, nec amplius admittatur. id tamen intelligendum, si ipse violatus actionem moverit, quoad alios igitur tantùm est annalis *vid. l. fin. de pop. action. Blum. d. T. n. 59.* (Aliàs generaliter notamus, in criminibus publicis, quale est crimen fr. pac. publ. *Gail. 1. de P. P. c. ult. n. 28.* on accusatore mortuò regulariter instantiam perire, accusationem tamen de novò institui posse, quippe quòd actio fr. pac. ex hâc Constit. sit popularis) (3) cuivis de populo *Gail. 1. de P. P. c. ult. num. 28.* (4) Fiscali quoque Cæsareo. *Landfr. 1548. art. 13. & 14. §. 5. Conc. p. 2. T. 10. §. 1. & 3. it. T. 11. §. 10. & T. 19. §. 1.* Datur verò contra violatorem (etiam consentientem *Landfr. 1548. art. 6. pr.*) & ejus heredes, nec tamen etiam indistinctè. Actio enim contra violato-

rem aut est instituta, aut non est: Si instituta, id quod (ex parte rei *vid. supra cit. Gerbardi Disc. de Summis J. R. G. iudiciis D. 1. c. 3. §. 2.*) factum dicitur post ritè insinuatam citationem *Gail. 1. Obs. 74. n. 17. Myns. 4. O. 26.* (non etiam attenditur, an lis sit contestata nec ne, sed litis pendentia tantùm requiritur *per text. in Conc. p. 2. T. 10. §. 12. & 13.*) tunc vel ad restitutionem, vel ad pœnam agi cœptum est; illò casu vel ad restitutionem, damni illati, ad quam heres tenetur, licèt nil ad eum pervenerit, propter generalitatem textûs in *Conc. d. 1. adde Gail. l. 1. de P. P. c. ult. n. 22.* quod si autem aliquid ad heredes pervenerit, multò magis ad restitutionem obligati erunt: *Gail. d. 1.* nam quamvis crimina morte rei extinguantur, heredibus tamen turpia lucra extorquenda sunt *l. 5. de calumn. Conc. d. 1.* Hòc casu vel ad pœnam sanguinis seu corporis afflictivam accusatio instituta, tuncque morte rei peremta est instantia: *Myns. 1. O. 98.* potest tamen nihilominus ad pœnam pecun. puta 2000. marcarum auri puri, it. ad damnorum expensarumque restitutionem contra heredes agi *Gail. d. c. n. 17.* vel ad pecuniariam, sic transit ad heredes *Conc. p. 2. T. 10. §. 12. & 13.* Actione non institutâ, quòd actor vel agere valens non egerit: & contra heredes procedi nequit, quia ut actio à morte violatoris in heredes ipsius detur, litis pendentia præcisè requiritur in *Conc. p. 2. T. 10. §. 12. & 13.* vel agere volens non potuerit, & quidem vel propter mortem rei ante insinuationem impetratorum processuum, & tunc cùm adversùs illum actio instituta dici nequeat, actio adversus heredes non dabitur; vel propter alium casum, quò ultra tempus, quod alio-

quin

quin necessariò ad processus impetrandos & insinuandos
 requiritur, impeditus est, & tunc actori impedimentum,
 si præsertim ex culpâ rei oriatur, non nocebit, quò mi-
 nus ad pœnam pecun. agere possit *Blum. d. T. n. 67.*
 Addi hîc obiter potest, quòd Camerae quoque in suspe-
 ctum inquirere liceat *Conc. p. 2. T. 11. §. 10. add. Landfr.*
1548. art. 14. De iudice verò in hâc causâ sciendum est,
 in actoris arbitriò situm esse, an pacifragum, vel etiam
 de pacifragiò suspectum *Conc. p. 2. T. 11. pr. in Aulâ Cæ-*
sareâ, aut Cam. Imp. vel etiam coràm illius Ordinariò
convenire velit Landfr. 1548. art. 14. Conc. p. 2. T. 11. §.
pen. (præter quòd si ad bannum Imp. agatur Camera
vel Aula Cæsarea necessariò abeunda, non verò Ordini-
narius, nisi ille sit Cæsar vel Camera Gail. l. 2. de P. P.
c. 1. n. 27. Rulant de Commiss. p. 1. L. 3. c. 11. n. 8.) cui in
 bannum Imperiale reum declarandi potestas concessa.
Conc. p. 3. T. 57. §. 6. & c. An verò cum consensu Electo-
 rem, vel citra eum, hanc quoque potestatem habeat, pro
 & contra deduxit *Uffenb. de Jud. Aulic. c. 24. sect. 3.* ne-
 que pacifragus, sive mediatus sit, sive immediatus, si in
 Cam. conveniatur, exceptiones fori declinatorias oppo-
 nere potest, quoniam causa non persona in pace publ.
 forum fundat *Illustr. Dn. Præs. in Anal. ad Swed. Part.*
Gen. c. 13. §. 13. adeò ut nulla privilegia, nullaque præ-
 rogativa dignitatis aut excellentiæ illum à jurisd. Cam.
 eximant. *Landfr. 1548. art. 27. Gail. 1. de P. P. c. 11. n. 1.*
 & 2. Excipiuntur tamen Sereniss. Domûs Burgund. Re-
 gisque Hispan. in Belgiò Cathol. subditi, qui, licèt vi-
 gore Transactionis Burg. anno 1548. inter Carolum V.
 Imper. & Status Imperii initæ non eximantur ab obser-
 vati-

§(16) §

vantiâ Constitutionis de P. P. *vid. d. Transact. ap. Conringium de Finib. Imperii L. 2. c. 28.* nisi tamen sit causa collectarum & contributionis, exempti & à jurisd. Cæsaris atq; S. R. I. sive in primâ, sive in secundâ instantiâ liberi sunt *d. Constit. §. 20.* Interim Dux Burg. pro suâ Personâ tanq. Vasallus Imperii R. non est exemptus, si delinquat in pacem publ. contra Statum Imperii. *Webner. Tom. VI. Symphor. supplic. c. 2. Conring. d. l.* Excipiuntur deinde clerici mediati, qui non nisi ordinarium suum hîc agnoscere tenentur judicem. *Landfr. 1548. art 22.* Qui verò bona sub imperio possident, eorum iudex Imperator est, illosque his privandi facultate pollet *arg. l. 3. C. de Episc. & Cler. Gail. l. 1. de P. P. c. 11. n. 7.* Denique quemadmodum lite alibi e. g. coram ordinariò jam intentatâ. propter causæ continentiam, Cameram adire non licet, *Gail. d. c. num. 26.* ita nec à Camerâ ad ordinarium transire permissum est; *Myns. 1. O. 97.* modò reus litispendentiam allegaverit: *Gail. d. l. n. 27. & 28.* quæ tamen ab actore coram ordinariò facta non obstare debet Fiscali in Camerâ agere volenti. *Conc. p. 2. T. 10. §. 3. & 11.* Agitur verò ex hâc Constitutione (I) ad pœnam fractæ pacis, & quidem (a) bannum imperiale, de cujus effectu *vid. Landfr. 1548. art. 3. & 25. Conc. p. 2. T. 10. §. 2. add. T. 11. §. 6.* De bannò autem in genere videntus est *Gail. l. 2. de P. P.* Data interim est Judicio Cam. potestas vel ex officiò, vel ad petitionem rei, conditionibus tamen causæ singularibus illud non dissuadentibus, constitutam pœnam fr. pac. in pecuniariam commutandi, aut locò illius pœnas jur. comm. statutas, absque tamen Fisci Cæsarei præjudiciò, substituendi. *Conc. p. 2. T. 10.*

T. 10. §. 3. Ad poenam banni cum aliis omnibus agere liceat, Clericis illud non indultum est, quia sanguinis effusionem, quin & vitæ necisque ad emtionem infert *Gail. l. 1. c. 8. de P. P. n. 6. Mysf. 2. O. 51.* proinde ad restitutionem bonorum, resarciendaque damna tantum agendum ipsis erit; & quidem ita, ut in supplicatione pro processibus conceptis verbis illud testatum faciant. *Gail. d. l. n. 13.* Excipiuntur tamen Clerici, qui feuda ab Imperiò habent, eique intuitu illorum immediatè subjecti sunt *Gail. d. l.* hi enim in Cam. ad bannum rectè agunt, recteque ibidem quoad feudalia illa atque regalia conveniuntur, *Gail. l. 1. de P. P. c. 1. n. 12. &c.* nec non quoad poenam 2000. marcarum auri puri, per *art. 2. des Landfr. 1548.* Mediati clerici parti læsæ ad damna resarcienda secundum facultates suas tenentur. *d. Landfr. art. 22.* Ob sexus verecundiæ & pudoris rationem foeminae, si in pacem publ. deliquerint, bannò Imp. non feriuntur, sed bonis omnibus, beneficiis, favoribus atque privilegiis juris communis & municipalis privantur. *Gail. de P. P. c. 1. n. 36.* (B) agitur ad poenam 2000. marcarum auri puri, *Ordnung des Landfriedens 1521. art. 3. &c.* Hæ poenæ fr. pac. publ. invicem cumulari non possunt; *Blum. d. T. §. 109.* bene autem cum aliis: de quâ poenarum cumulatione. *v. Conc. p. 2. T. 10. §. 11.* (II) Ad poenas jur. communis, quæ variæ sunt, ratione diversorum delictorum, quæ in ipsò crimine fr. pac. concurrere possunt; ut homicidium, incendium &c. Notandum autem hîc est, quòd quamvis poenæ jur. comm. cum poenis fr. pac. cumulari posse dicantur, *in Conc. d. l.* id tamen intelligi debeat de poenis jur. comm. pecuniariis:

C

nam

nam de poenis corporalibus præter bannum Camera non cognoscit. (III) Ad restitutionem rerum à pacifrago ablatarum & damni illati, salvò tamen jure Fisci *Conc. d. T.* Quam nam poenam importent verba: *Keyserliche und des Reichs Ungnade. vid. Blum. d. T. n. 104.* Inter contraria referri poterit (1) præscriptio. Post XX. enim annos non valere dictam actionem ait *Gail. l. 1. de P. P. c. ult. n. 30.* & præjudiciò confirmat *Myns. 4. O. 35. n. 3.* (2) mors pacifragi: ubi tamen attendi debent, quæ supra circa eandem jam tum adducta sunt. (3) transactio, *Gail. 2. de P. P. c. 18. n. 1. Myns. 1. O. 79.* (4) absolutio banni, de quâ *vid. Conc. p. 2. T. 10. §. 14.* Sed ne pagellæ hæc nimium excrescant, generalia vel etiam specialia circa Processum super hæc Constitutione observandum deducere hîc non licet; peti autem facilè poterunt ex *Mindano, Rodingio, Blumio & aliis &c.*

III. Cùm circa initium superioris seculi Religionis punctum varias in Imperiò nostrò dissensiones excitaret, indeque non nisi ingentes turbæ enaturæ viderentur, sæpius tractatum multumque laboratum est, quâ ratione illæ, utpote quæ mutux diffidentix ac aliorum malorum materiam subministrarent, tolli possent, quò omnibus ad unanimem consensum liceret redire; frustra verò tentatâ religionis compositione nullam commodiorem hos morbos civiles sanandi viam esse crediderunt, quàm Concilium. *R. I. 1524. §. 28.* Ad quod, cum consensu Pontificis Maximi, cogendum cùm Imperator à Statibus imploratus *R. I. 1532. art. Concilium betreffend. §. 1.* sui esse & muneris & propositi respondisset, seque Romæ, quò inaugurationis causâ tendebat, cum

cum Pontifice coram eâ de re acturum promisisset, impetrâsse illud dicebatur, quod tamen nescio propter quæ impedimenta felicem exitum sortitum non est. Excrevère hinc indies præmemorata dissensiones; ad intercessionem postea Moguntini & Palatini inter modò dictum Gloriosiss. Imperat. & Protestantes pacificationis leges usque ad sæpius promissum concilium Suinfurti *anno 1532.* sunt initæ, & postmodùm Norimbergæ promulgatæ, in diversis conventibus confirmatæ, communique Imperatoris Statuumque consensu renovatæ, prorogatæ iterumque repetitæ. Emanavit autem post aliquot annorum tumultus Augustæ Vindelicorum *anno 1548.* Declaratio Religionis, quàm Interim vulgò nominant, in subsequentibus tamen comitiis non minùs de conciliò indicendò quàm diffidiis religionis plenè sopiendis rursus actum est. Initæ post hæc omnia tandem *anno 1552.* est transactio Passaviensis, per quam novæ induciæ factæ, quæ tamen paci conservandæ sufficere non videbantur, cum diffidentia inter Status semper duraret, mutua benevolentia magistratum ac subditorum magis magisque exularet, ac innumeræ calamitates excitarentur; ad definiendas igitur dictas simultates & patriam communem à totali dissolutione & imminente interitu vindicandam Imperator & Status Imperii certam ac perpetuò duraturam pacem de se invicem religionis intuitu nec affligendis nec turbandis iniverunt *R. I. 1555. §. 13. & 25.* quam in seqq. comitiis repetierunt, ulterius declarârunt, quod denique Instrum. Pacis Osnabrug. (quò inter alia, cum in superioribus Religiosis Pacificationibus vid. inprimis *R. I. 1555. §. 17.* Catholicæ & Evangelicæ

gelicæ Religioni addictorum, cæteris omnibus exclusis
 mentio tantum fieret, placuit, ut quicquid juris aut benefi-
 cii, cum omnes aliæ Constitutiones Imperii, tum pax Re-
 ligionis & publica, hæc transactio, in eaque gravaminum
 decisio cæteris Catholicis & Augustanæ Confessioni ad-
 dictis Statibus subditisque tribueret, etiam Reformatis
 competeret, *J. P. art. 7. pr.*) plenissimè confirmatum
 est. Atque hæc est *pax illa religiosa*, ejus fundamen-
 tum est Transactio Passaviensis; species verò Pax Reli-
 giosa strictè ita dicta, quæ continetur in *R. I. 1555. à §.*
14. usque 33, & *Instr. Pac. Osnabr. art. 5. §. 1.* Præcipua
 huj. pacis capita prolixâ serie enarrat *Blum. in P. C. T.*
 28. Si quis itaque contra hanc pacem turbetur, quod
 unicum est hujus actionis requisitum, datur inde actio
 fr. pac. relig. An verò in supplicationibus super hæc
 Constit. necesse sit apponere formulam: turbationem
 esse relig. causa factam, disquirat *Gail. & dicit 1. O. 2. n.*
7. & 3. sufficere, si ex facti narratione, rerumque cir-
 cumstantiis, vel verbis æquipollentibus ea qualitas colli-
 gi queat, atque judici clarè constet, supplicantem super
 hæc qualitate se fundare velle; ut puta si narretur, tur-
 bationem fieri in personâ supplicantis, vel ejus bonis;
 contra Constitutionem religionis & ejus dispositionem,
 quia ad fundandam jurisd. judicis sufficit allegare quali-
 tatem tribuentem jurisd. Qui verò in libellò exponit,
 turbationem factam contra Constit. relig. & ejus dispo-
 sitionem, allegat utique qualitatem fundantem jurisd.
 Cameræ, quæ est ipsa Constitutio, vigore *R. I. 1555. §.*
Wir befehlen 32. Et eò ipsò censetur esse facta relig.
 intuitu, quando fit contra Constitutionis dispositionem.

Datur

Datur verò actio fr. pac. contra *dictam* Constitut. turbatis, sive sint mediati, sive immediati, *arg. R. l. nov. §. 193.* etiam si Statuum subditi (*R. l. 1555. §. 15.*) sint, qui iniquè vel contra reversales, vel contra terminum criticum *anni 1624. die 1. Jan. in J. P. statutum in religionis exercitiò turbantur. R. l. noviss. §. 193.* Non verò datur, si turbatus prohibitis sectis adhærescat *J. P. art. 7. in fin.* nec datur, si turbatus & turbans ejusd. sint religionis. *Blum. T. 28. §. 71. Roding. l. 3. ff. Cam. T. 20. §. 18.* Tunc enim super Constit. fr. pac. publ. processus decernuntur. *Myler ab Ehrenbach de Statib. p. 2. c. 87. n. 3.* Datur contra omnes Imperii subditos dictò modò turbantes, pax enim ista omnes obligat. *J. P. art. ult. §. pro majori.* Tenentur autem hujus pacis violatores iisdem pœnis, quibus violatores pacis publ. *R. l. 1555. §. 15. & seqq. junct. J. P. art. ult. §. 4.* Quod ipsa causa jurisd. Cam. fundet, & illa adiri possit, sive turbans sit mediat, sive non, patet ex *Conc. p. 2. T. 10. §. ult. add. Petr. Syring. in Diss. de Pace Relig. Posit. 54. Myler. ab Ehrenbach all. loc. n. 5.* De Processu super Constit. de Pac. Relig. *vid. Petrus Friderus Mindanus de Processibus, c. 33. Rod. l. 3. ff. Cam. T. 20. §. 17. &c.*

IV. Ad Cameram Imperialem immediatè (ita ut cesset regula tradita *in l. fin. C. ubi in rem actio §. l. 2. C. de jurisd.* actorem scil. forum rei sequi teneri, quod singulariter in fiscò receptum esse dicit *Gail. 1. Obs. 20. n. 2.*) spectant *causæ fiscales*, quas Fiscalis Cæsareus (de cujus constitutione, conditione & qualitate, nec non officio, tam extra quàm intra audientiam, *vid. Conc. p. 1. T. 27. pr. & T. 28. & 29.*) Imperialis fisci nomine in

Camerâ vel ad patrimonium Imperatoris augendum per-
 sequitur, ita, ut tamen alii, quorum interest, easdem
 persequi non prohibeantur. Et quanquam aliàs diffe-
 rant Camera Cæsarea seu Imperatoris & Camera Impe-
 rii seu Imperialis *Gerbard. in Introitu ad Disc. de suprem.*
in 7. judiciis. c. 1. §. 5. dùm hæc propriè loquendò appel-
 latur, quicquid ad commodum pecuniarium Imperii
 pertinet: alle Einkommen / so dem Reich zugehören /
 als da sind Baugeld / Borrath / Reichs-Steuer / Türcken-
 Steuer / Cammer- Gerichts Unterhaltung &c. Camera
 autem Imperatoris est, quicquid ad patrimonium Im-
 peratoris spectat, alles / was dem Keyser allein heimfällt /
 als Kömerzûz &c. atque omnes poenæ, quæ à Procura-
 tore fisci Cæsarei exiguntur. Procurator tamen utri-
 que Camerae, tam Imperatoris quàm Imperii, præfe-
 ctus est, quia is non solum persequitur patrimonium
 Imperatoris, sed etiam agit de iis, quæ ad commodum
 Imperii pertinent, nempe de causis exemptionum, con-
 tributionum Imperii, collectarum Turcicarum, susten-
 tationis Camerae *Blum. de P. C. T. 30. num. 5. & 6.* vo-
 caturque *Keyserl. und des H. Reichs- Cammer- Gerichts-*
Fiscal R. I. noviss. §. 93. Oritur autem causa fiscalis ex
 variis casibus, qui in jure Cæsareo & Constitutionibus
 Imperii reperiuntur *Conc. p. 2. T. 21. pr. & §. fin.* ma-
 gnâ partem quoque in *d. T. 21. per tot.* videri possunt.
 Ne tamen indiscriminatim, causis suâ naturâ non fisca-
 libus, Fiscalis Cæsareus se immisceat, duorum, ex nu-
 merò Adsefforum sibi adjunctorum, quos Deputatos di-
 cunt, arbitrio parebit, nec sine ipsorum adsensu fisca-
 lem Processum ullatenus præsumet; *Conc. p. 1. T. 28. pr.*
secus

secus faciens ex proprio in expensas condemnatur. *d. l. §. 1.* Illud adjici potest, quod Fiscalis in Camera à juram. calumn. immunis sit. *Mynf. 1. O. 74. Gail. 1. O. 90. Mev. 3. D. 191.* Cæterum quomodo actiones hæ ratione objecti differant *vid. Conc. p. 2. T. 21.* ratione verò Processûs. *Gail. 1. O. 20.*

V. Imperator, qui *Privilegium* dedit, de eò judicare, & cognoscere potest: si scil. disputetur de substantiâ, validitate & interpretatione privilegii, vel quoties privilegium tangit jus Principis. *Gail. 1. O. 1. n. 13.* Si verò jus alterius concernat, tunc etiam cognitio judicis ordinarii est. *d. l. add. Rulant. p. 4. de Commiss. L. 2. c. 4. n. 78.* Quando igitur agitur *de violatione privilegii*, jurisd. Cam. fundata est, ita, ut quoad pœnam privilegio insertam ibi agi, & citatio decerni possit; nec attenditur in fundandâ jurisd. Camerae, utrùm litigantes sint immediati, & privilegiatis Austregarum instantiis gaudentes, an verò mediati. *Schütz. Vol. 2. Ex. 8. tb. 1. Lit. C. & D. cum multis alleg.* Ut autem super violatione privilegii Cæsarei ad pœnas ei insertas in Cam. agi queat, requiritur conjunctim: (I) Privilegium esse legitimè concessum & quietè possessum, *Schütz. d. l. tb. 8. Lit. H.* nam privilegium allegans, id ipsum legitimasque ejus qualitates probare debet. *c. cum persona. 7. de privil. in 6.* (II) Et Camerae & parti ritè insinuatum esse, aliàs nec prodest privilegiariis, nec ob ignorantiam justam violantibus nocet. *Gail. d. l. n. 8.* Et parti quidem ante violationem insinuatio ista, & insertæ pœnæ certioratio fieri debet, aliàs ipsi nihil imputari potest, nec ad pœnam tenetur. Privilegium enim est
facti

facti alieni *c. i. de Constit. in 6.* adeòque probabiliter
 ignorari potest. *l. fin. ff. pro socio.* Debet autem insi-
 nuatio fieri coràm iudice competente; *Gail. c. l. num. 12.*
 quanquam etiam in præsentiâ Notarii & duorum testium
 fieri possit. *d. l. n. 13.* Insinuatione in Camerâ factâ
 (circa quam notandum, quòd mediatorum privilegia in
 Cam. non insinuantur, nec insinuationes recipiantur,
testante Gail. d. l. n. 10. Rod. l. 1. ff. Cam. T. 16. in fin.)
 ita observatur, ut si illi ante violationem statim à tem-
 pore impetrati privilegii insinuatio facta sit, uti creber-
 rimè fieri testatur *Sixtin. de Regalib. l. 1. c. 8. n. 1.* nullâ
 privilegiorum transumptione & insinuatione opus sit, sed
 processus statim decernantur; Sin autem ante violatio-
 nem nondum facta sit, sufficit, si unâ cum supplicatione
 originale exhibeatur, narreturque, parti antea esse insi-
 nuatum. Cameræ enim ideò insinuatio fit, ut de ju-
 risd. fundatâ constet, quod ipsum satis maturè fit, cum
 processus petuntur, quod secus est in parte, cui fit, ut
 privilegii notitiam habens non contraveniat. *Gail. d.*
Obs. n. 9. Si tamen post violationem factam violatori
 sit insinuatum, & ille violationem ratihabeat, videtur
 hoc casu esse iu manifestò dolò, ita ut Processus adhuc
 impetrari queant. (III) Violationem esse factam dolò
 & propositò, quem cum impetrans non probaverit, ab-
 solvitur reus. *Rod. cit. Tit.* Agere possunt privilegiati,
 qui contrà tenorem privilegii vel verbò, vel factò, vel
 quòvis aliò modò turbati vel læsi sunt *Mager. de Advoc.*
arm. c. 17. n. 223. Fiscalis verò Cæsareus ex officio pro
 jure & interesse Fisci de stylò Cam. intervenire solet, si
 mulac læsus Processus extraxerit. *Mag. r. c. l. n. 224, § 230.*
 Si

Si tamen jurisd. simul Imperii violata, pro interesse Imperii principaliter citationem ad vid. se incid. &c. impetrare potest, uti præjudiciò confirmat *Blum. T. 36. de P. C. n. 11.* Subjectum Passivum constituunt, qui contemta Cæsareæ Majest. autoritate dolosè aliquid contra privilegium datum moliuntur, eidem quòvis modò contraveniendò; modò excipiantur Ecclesiastici mediati, *vid. Blum. d. T. n. 2.* Datur ad pœnam privilegio insertam; quæ si in privilegiò non fuerit determinata, Judicis arbitrio relinquitur. Si non expressum, cui applicari debeat pœna: Fiscus Cæsareus cum privilegiatò concurrat, neuter verò alteri offensam remittendò præjudicare potest. *Mager. d. c. 17. n. 359.*

VI. Ratione rei sub Imperiò immediatè sitæ, fundatam esse Cam. jurisd. patet ex *Conc. p. 2. T. 30.* & tunc Austregas quoque cessare dicit *Leipold. de Concurrentiâ jurisd. q. 6.* Hinc Clerici ratione ejusmodi bonorum in actionibus realibus & possessoriis ibid. conveniuntur. *Gail. 1. Obs. 37. n. 4. & 5. Myns. 1. Obs. 22. Schrader. p. 10. de Feud. sect. 1. n. 2.* Subsunt enim jurisdictioni feudali *c. 7. de forò competent.* si non ex subjectione; tamen ex obligatione contractûs feudalis, seu conventionis. *Illustr. Dn. Lyncker in Anal. ad Dn. Struv. S. J. F. c. 1. tb. 7. n. 9.* Per modum quoque præventionis in controversiis rerum feudalium (scil. minorum & non regalium, *vid. allegata Anal. F. c. 16. apb. 5. num. 5.*) inter personas immediatè Imperio subjectas processus in Camerâ decerni, cessante primæ instantiæ privilegiò. *Gail. testatur 1. O. 29. n. 7.* Exceptio tamen est in feudis majoribus seu regalibus *Conc. p. 2. T. 7.* si scil. de Ducatu, Principatu,

D

Comi-

Comitatu alterutri parti abjudicandò agatur, de quò in-
frà Cap. IV. Super juribus verò particularibus, etiam
regalibus, cognitione & judiciò Camera fungitur, tra-
dente Dn. Præsidi in Anal. ad Swed. part. special. S. 1. c. 9.
§. 15. Schrader. suprà all. l. Uffenb. de Judic. Imp. Aut.
C. 10. S. 1. subs. 3. pag. 86.

VII. *Continentia causæ* forum Cam. quoque fun-
dare potest: idque fit (I) ratione rerum diversis juris-
dictionibus subjectarum. *Mind. de Caus. Contin. c. 3. Ro-
ding. ff. Cam. l. 1. T. 17. n. 5.* Hic tamen & sequenti nu-
merò regulariter requiritur, ut Camera immediatè sit
superior, *Mind. d. l. n. 4.* & jurisdictionem habeat su-
per totà lite. *d. c. n. 7.* Præjudicia habentur in *Blumii
Supplic. Cameralibus Tit. 13. n. 3. 4. 5. & seqq.* Quòd si
de successione in feuda distincta, & à diversis Dominis
directis dependentia, quæstio sit, præteritis singulorum
curiis feudalibus, per continentiam ad summa Imperii
tribunalia non proceditur. *Schrader. de Feud. c. 10. sect. 1.*
(II) ratione reorum, qui diversorum territoriorum Do-
minis subjecti sunt, *Mind. d. l. c. 4.* & certis casibus ra-
tione etiam actorum diversi fori. *Mind. d. c. 4. n. 23. Il-
lustr. Dn. Præs. de grav. extraj. c. 5. sect. 1. §. 23. n. 2.* Id
quod etiam obtinet (1) in consortibus, qui peculiare
Austregas habentes de certò iudice inter se convenire
nequeunt; modò ex narratis causæ continentia appare-
at. *Conc. p. 2. T. 9. pr.* (2) si Austregis gaudentes cum
subditis & ministris conveniendi sint, cessant Austregæ,
& Cam. fundata est. *Conc. d. l. §. 1.* Plures huc perti-
nentes casus vid. ap. *Mindan. cit. loc. & Blum. de P. C.
T. 40.* (III) ratione reconventionis. *Mind. c. 6. & 7.*
ubi

ubi (1) subjectum, (2) iudicem (3) objectum (4) quando & quomodo reconventio sit instituenda, tractat. Quod si reus actorem in Cam. reconventurus reconventionem ante lit. cont. vel post in proximâ aut secundâ proponat, vigore *Ord. Cam.* simul in eâ proceditur, & alternatim cum conventionis causâ disceptatur: quod si serius, ante tamen causæ conclusionem, proposuerit, causæ convent. & reconvent. dividuntur, & separatô processu unaquæque peragitur. *Conc. p. 3. T. 33.* Reconventio in feudalibus locum non habet, præterq. si causa reconventionis sit æquè feudalis, *Mynf. 4. O. 90. Anton. Disp. Feud. 15. tb. 3. Lit. D.* Quatenus in Austregarum viis reconventio locum non inveniatur, *vid. Conc. p. 2. T. 4. §. 19.* His verò capitibus novem adhuc superaddit *Mindanus*, ex quibus in genere causæ continentia detur, ut ita in univ. XII. referat, nempe (IV) ratione cœpti litigii, *d. rr. c. 5.* exceptiones tradit *ibidem n. 57. & seqq. & c. 8. n. ult.* (V) ratione interventionis pro competenti interesse, *c. 8. & 9.* (VI) ratione concursûs seu cumulationis actionum, *c. 10. & 11.* (VII) ratione rei & obligationis individûæ, *c. 12. 13. & 14.* (VIII) ratione actionis individûæ, *c. 15. 16. 17. & 18.* (IX) ratione individûæ societatis & concurrentiæ inhabilis & incapacis cum habili & capaci, *c. 19.* (X) ratione pertinentiarum, *c. 20.* (XI) ratione principalis & accessorii, *c. 21. & 22.* (XII) ratione consequentiæ, *capite ultimo.*

CAPUT III.

De

PERSONARUM & CAUSARUM IN FUNDANDA CAMERÆ JURISD. CONCURRENTIA.

I.

PRæter eas verò causas, quas in præcedenti capite enarravimus, dantur & aliæ, in quibus *unà* requiritur *ratione personarum Immedietas*. Quarum aliqua referri possunt ad *Jus Actionis*; reliquæ ad *Officium & Potestatem Judicis*: atque hinc *Actuum* nomine à Scriptoribus Cameralibus designantur. Quoad *priores*, requiritur *Immedietas Personarum* vel *ratione Rei conventi tantum*, vel *ratione actoris & rei simul*; Causæ *ubi rei tantum immedietas* requiritur, sunt, quando *justitia patitur*, vel à *judice*, in *protr. & deneg. justitiâ*, & *extortâ urpbedâ*; vel à *partibus* potissimum, ut *in causâ difamat. vel in factô aliô*, ut à *præceptô incipi possit*.

II. Propter *denegatam vel protractam* à *Judice inferiore justitiam*, *jurisd. Cam. fundari* constat ex *Conc. p. 2. T. 28. pr.* Quomodo autem hæc inter se differant, facile perspicere licet. An verò *ratione devolutionis* causæ ad *Cam. distinctio* sit inter *denegatam* vel *protract. justit. Aff. equidem Gail. 1. O. 28. n. 7. Myns. 2. O. 24. & 3. O. 57. Roding. 1. 3. ff. Cam. T. 20. §. 50. & 51. negat Blum. T. 37. P. C. num. 7.* nullam verò aut perquam

quàm exiguam statuit *Mind. de Mandat. c. 53. n. 27.* Si
 cui igitur dictò modò justitia denegetur, vel protraha-
 tur, licet ipsi proximum judicem pro juris auxiliò im-
 plorare : cùmque & ab hòc nil opis ipsi feratur, aut
 causa aliàs immediatè ad Cam. spectet, ibidem causam
 suam poterit proponere. *Conc. d. l.* Requiritur verò
 (I) ut justitiam denegans vel protrahens immediatè
 Cam. jurisd. subsit, aut causa aliàs eò pertineat, *all. loc.*
 (II) ut de justitià protractà vel denegatà notoriè con-
 stet, *d. pr.* Hòcque casu ad nuda narrata promotoria-
 les decernuntur *R. l. 1566. §. Nachdem denen &c. Conc. p.*
T. 28. §. 1. (Casus in quibus decernantur, vel non habet
Blum. T. 37. de P. C. num. 24. & seqq.) & insinuantur
 per nuncium Camerae vel Notarium immatriculatum *d.*
T. n. 10. quibus insinuatis, judex intra terminum in iis
 præscriptum (qui pro qualitate & circumstantià loci
 causæve definitur *Conc. d. T. §. ult.*) absque ulteriori
 requisitione justitiam administrare tenetur (nam licèt
 Promotorialibus poena pecun. non inseratur, attamen
 adjicitur comminatio, ut nisi judex eisdem intra illud
 spatium obtemperet, quòd tunc supplicanti ad ulterio-
 rem implorationem alià vià subveniri debeat, ubi præ-
 cipua & magis usitata poena est, quòd causà ad Cam. de-
 volutà judex, quoad hanc causam suà jurid. privetur)
 quod cùm non fiat, ad actoris implorationem, licèt ul-
 terius documentum denegatæ vel protractæ justitiæ non
 afferat, exhibitò tamen documentò super legitimè insi-
 nuatis Promotorialibus *Rad. l. 1. ff. Cam. c. 15. §. 10.* in
 Camera justitia est administranda *Conc. d. T. §. 2.* po-
 testque impetrans pro citatione super deneg. vel protr.

justitiâ adversûs reum instare. *Blum. d. l. n. 33.* aliâs au-
 tem Processus non decernendi, nisi simul adsint docu-
 menta, & requisitionis, & deneg. justit. *Conc. d. l.* Sed
 deficiente documentò deneg. vel protr. justit. an tunc
 jurare volens (juramentum perhorrescentiâ vocare
 amant) se non sperare justitiâ à tali judice sibi admi-
 nistratum iri, audiendus sit? *aff. Myns. 3. O. 58.* modò
 antea non pejerârit. *Negat. Gail. 1. O. 28. n. 8.* conci-
 liare eos studet *Blum. d. T. n. 19.* Ultrùm autem in ipsâ
 Promotorialium insinuatione aliqua requisitione opus
 sit? *Neg. Blum. d. P. C. d. l. n. 12.* Cæterùm unica
 partium requisitio ad denominationem Austregarum
 sufficit: *Myns. 1. Obs. 91.* it. judicis, quoad justitiâ no-
 toriè denegatam, una; trina verò quoad protractam
 desideratur; quæ trina unicò contextu, ut si fiat instan-
 ter, instantius, instantissimè, peragi potest. *Gail. 1. O. 28.*
n. 6. Quanquam olim lite jam coeptâ à deneg. seu
 protractâ justitiâ necessariò appellari debuerit. *Gail. d. l.*
num. 2. Myns. 5. O. 82. n. 4. & 5. Hodiè tamen causa
 in eò statu, quò tempore protr. vel deneg. justitiæ est,
 ad Cam. devolvitur. *Conc. d. T. §. ult.* Rationes in
 utramque partem, vid. ap. *Rod. l. 1. ff. Cam. T. 15.* Sci-
 endum est & hoc, quòd locò Promotorialium nonnunq.
 impetrentur mandata de administr. just. modò suppli-
 cans de protr. vel deneg. justitiâ probabiliter docere
 queat. Si officiò non fungatur judex, agitur ad pœnam
 iis insertam. *Rod. l. 3. ff. Cam. T. 13. prope fin. Gylman-*
nus voce: Denegata justitia. §. Nota, ait: In causis protr.
 justit. hodiè non facilè Promotoriales, & deinde citatio-
 nem: sed mandata S. C. ad procedendum in causâ &
 pro-

pronunciandum definitivè, decerni; sicque hodiè ut plurimum observari testatur quoque *Blum. T. all. §. 35. add. Rod. l. 3. ff. Cam. Tit. 5. §. 5.* Coronidis loco hic adjiciam, licèt aliàs privilegium de non appellandò non attendatur regulariter in querelâ nullitatis, *Rul. de Commiss. p. 4. L. 8. c. 13. n. 9.* Sereniss. tamen Ducum Saxon. privilegium de non appellandò, etiam ad querelam nullitatis extendatur: ut adeò dicta querela adversus sententias Ipsorum in supremis Imperii Judiciis admitti non possit; nec locum inveniat supplicatio, vel remedium simile aliud, ceu ostensum est à Dn. Carpzov. in *Diss. de Saxon. non provocandi Jure.* Interim querela protr. vel deneg. justit. per privilegium istud excludi unicè non potuit. *Illustr. Dn. Lyncker. in Anal. ad Swed. p. 2. S. 1. c. 11. §. 1.*

III. Frequentissimè contingit, subditos etiam innocentes à Dominis carceribus mancipari, nec aliter relaxari, nisi sub obligatione juratâ, & elogiò de non vindicandò carcere; (vulgò geschworne Urphed.) Competit igitur Camerae, quæ nullatenus pati potest, juramentum hòc modò vinculum iniquitatis evadere, vi *Ordin. Cam.* ut ejusmodi gravato (& liberato *arg. Conc. p. 2. T. 26. pr. conf. Gail. 1. O. 22. n. 2.*) simulque relaxationem à tali juram. ad effectum agendi petenti, subveniat, eumque ab iniquò vinculo liberet. Subit hæc relaxatio locum declarationis, quòd juramentum hoc ab initio, ob legem prohibentem, nullum & invalidum extiterit. *Illustr. Dn. Pras. Anal. ad Dn. Struv. S. I. C. L. 12. T. 2. tb. 16.* Requirit verò dicta relaxatio antecedentem causæ cognitionem; hæc autem partis adversæ præsentiam

tiam

tiam, l. 47 de re jud. Citari illa igitur debet *Illustr. Dn. Lyncker. de gravam. extraj. C. 3. p. 2. S. 1. M. 1. S. 23. num. 5.* (limitationes tamen habet *Blum. T. 35. S. 15.*) ad quam citationem obtinendam requirunt: (I) Ut reus, qui juram. exegit, immediatè Cam. subsit: nam si mediatuſ est, Status Imperii intra territorii fines relaxare juram. possunt *Myler. de Statib. p. 2. c. 44. n. 2.* vid. tamen quæ *Swed. in Introd. ad Jus Publ. p. 2. S. 1. c. 16. S. 15. pag. m. 504.* habet. (II) ut causa sit merè civilis. *Conc. p. 2. T. 26. S. fin.* (III) ut incarceratus in obligatione juratâ, se carcerem neque vindicaturum, nec jure contra formam juramenti (cujus nudam copiam exhibuisse sufficere ait *Blum. d. T. n. 4.*) experturum juraverit. *Gail. d. l. n. 5. & 6.* Competit hoc remedium ex hâc Constit. illi, qui dictò modò gravatus est, contra juramentum recipientem. Ne tamen tam nocentes quàm innocentes ad id confugiant, statutum est, non protinus Judicem & Assessores Cam. juramenta iis, qui ea præstiterunt, ad effectum agendi relaxare, nec mandata aut citationes decernere debere; sed priùs actoris petitum magistratui ejus competenti communicandum esse, (has literas informativas actor suis sumtibus expediendas & magistratui insinuandas curabit; nisi sit pauper, *Blum. d. l. n. 7.*) adjectâ petitione, ut causarum, quare id sit factum, intra terminum pro qualitate causæ, ac loci distantia, ex arbitriò judicis definiendum plenam expositionem ac informationem (pro cujus communicatione actor effluxò ad respondendum terminò à die factæ insinuationis computandò supplicare potest: *Blum. d. l. n. 8.* quâ communicatione à

judice

judice denegatâ, citatio quoque denegata censetur. *Conc. d. T. 26. §. fin.* Si autem communicatas literas informatorias probabiliter refutare potest, decernitur citatio. *Gail. 1. O. 22. n. 4.*) facere velit, annexâ insuper comminatione, ut aliàs effluxô terminô ad ulteriorem implorationem actoris, ratione relaxationis id, quod juris est, decerni debeat, *Conc. d. T. pr. & Lit. A. Gerbard. de supr. in J. R. jud. Disc. 2. c. 2. §. 11.* uti quoque reô intra terminum nihil omninò respondente, in contumaciam ad implorationem actoris decernitur citatio *Swanem. 1. Proc. c. 17. n. 6. Blum. d. l. n. 10.* Effectus hujus relaxationis à parte jurantis est, quòd ejus persona ad agendum & jus suum persequendum sine perjurii metu progredi possit, *DD. Comm.*; à parte verò rei, quòd victus expensas ferre teneatur.

IV. Ex Constitutione super *L. Diffam.* fundatur quoque jurisd. Cam. Quamvis autem aliàs, si fama alicujus aut honor vitiorum, ut & criminum imputatione lædatur, quin & sinistra vox de quòdam spargatur, remedium detur *L. Diff.* illudque de jure com. in omni genere causarum locum habeat. *Gail. 1. O. 9. n. 2.* Constitutio tamen hæc in pacifragii tantùm injuriis, & similibus causis obtinet. *Conc. p. 2. T. 27. pr.* Quam in rem præmittenda quædam sunt de ejus origine. Constat autem, antiquitùs ex hâc lege multas causas ad Cam. esse delatas, quæ postea, quamvis ibid. pendentes, in fraudem & elusionem primarum instantiarum deserri solebant. Cùmque Status Imperii in Comitibus *de anno 1530.* celebratis desuper valdè conquererentur, Carolus V. Deputatis tunc temporis Visitatoribus Cam. quoque

E com-

committebat, ut in hanc rem inquirerent. Illi itaque
 ordinârunt, Cameram imposterum Processus ex L. Dif-
 fam. non aliter, quàm ex fundamentò juris comm. &
 cum aliquâ causæ cognitione, utrùm reverà diffamatio
 adsit, decernere debere. *O. C. 1531. §. 12. nachdem &c.*
35. Sed cum & hâc Ordinatione privilegio primarum
 instantiarum non satis prospectum esset, sancitum tan-
 dem est, Legem Diffam. in Cam. duntaxat observandam
 & exercendam esse, in causis fr. pac. injuriarum, & ali-
 is, nec nisi inter partes utrinque Camerae immediatè
 subjectas, vel vigore Constitutionum Imperii eò perti-
 nentes, *R. l. 1532. art. Cammer-Gericht betreff. 2. §. Nach-*
dem auch, &c. Postea tamen quoad partes mutatio con-
 tigit, ut ita hodie hujus Constit. requisita sint hæc tria:
 (I) ut diffamatus Imperio immediatè subsit, aut vigore
 Constitutionum Imperii jurisd. Camerae immediatè sub-
 jiciatur; *Conc. p. 2. T. 27. pr.* scil. si causa objecta im-
 mediatè jurisd. Cam. fundet, ut v. c. pacifragium. Si
 enim ex neutrâ ratione diffamatus ad Cam. spectat, nil
 decernitur; sed actio tam diffamationis quàm principa-
 lis ad Judicem ordinarium remittitur. *d. T. 27. §. ult.*
 Idem dicendum, si causæ cognitio planè non ad Cam.
 spectet. *Blum. d. l. n. 10.* Quòd si diffamatus nullum
 alium judicem, quàm Cameram, in primâ instantiâ ha-
 beat, citationem super L. Diff. non beneficiò hujus Con-
 stit. sed ex dispositione & Practicâ juris comm. ritè de-
 cerni, & in Camerâ super utròque judiciò tam diffam.
 quàm actionis procedi posse, *Gail. docet l. O. 10. n. 9.* In
 duobus igitur casibus super hâc Constit. in Camerâ Proces-
 sus decernuntur. (1) Si diffamatus immediatus sit, sed pri-
 vile-

vilegiò Austregarum gaudeat. Hic diffamationis causa in Cam. tractatur, remissâ principali ad competentem judicem; nisi ipsa talis sit, ut Cam. de eâ cognoscere debeat. Id enim peculiare est, & in causâ finali, videl. conservatione pacis publ., fundamentum habet, quòd Camera hòc casu in solâ diffamationis causâ cognoscat: *Blum. d. l. n. 13. Gail. 1. O. 9. n. 1.* ne scil. Status Imperii ob ejusmodi diffamationes, aliàs coram Austregis ventilandas, interim, propter Austregarum ambages, ad arma prosilirent, ac tranquillitatem Imperii turbarent. Recessum igitur hìc à regulis jur. comm. *Gail. 1. O. 10. n. 1.*

(I) Si diffamatus sit mediatus, sed causa ad Cam. per se spectet: tunc tam causa diffam. quàm principalis ibidem in Cam. ventilabitur. Quòd autem, ut in Camerâ super hâc Constit. Processus decernantur, requiratur, diffamatum jurisdictionem Cam. aut ratione personæ, aut causæ, agnoscere debere in primâ instantiâ: ratio est, quòd diffamatus in causâ principali reus sit, diffamans verò actoris vices subeat: quia diffamare est tacitè ad judicem provocare. *Gail. 1. O. 9. n. 7. Myns. 6. Obs. 90.* Actor igitur forum rei sequitur, cum punctus diffamationis tantùm sit præparativus causæ principalis, quare in diversò forò non tractandus. Vide tamen, quæ supra in casu primò dicta sunt. (II) Ut qualitas diffamationis rectè observetur, quippe quòd hâc Constitutio saltim in causis fr. pac. injuriarum & similibus, in quibus ejusmodi diffamatio versutè, dolò malò, aliòve modò in diffamati præjudicium & gravamen fieri potest, obtineat. *Conc. p. 2. T. 27. pr. Gail. Rod. Blum.* Per verba autem dicti loci, in *Conc. und andern dergleichen Sachen &c.* intelliguntur facta,

quæ pacem publ. turbare possunt. Finis enim hujus Constitutionis ubique est, ut facta teſtave ſit pax in Imperiò. *Gail. 1. O. 10. n. 5. & 6.* (III) ut diffamatio ſcriptò aut aliis probationibus aliquò modò ante citationem; poſt citationem verò omninò, probetur. *R. 1. noviff. §. 83.* Competit autem dictum remedium diffamato immediatè Imperio ſubjecto, primas instantias habenti, ut & diffamato mediatè ſubjecto; ſi nempe diffamationis cauſa immediatè ad Cam. ſpectet. Et datur adverſus quemcunque diffamatorem, etiam mediatè Imperio ſubjectum, *Gail. 1. O. 10. n. 1.* qui probatâ diffamatione eò adigi poteſt, ut in præfixò terminò coram iudice diffamati tanquam actor compareat, & cauſas traditionis, atque imputationis, ſub poenâ perpetui ſilentii, deducat. *Gail. 1. O. 9. n. 2. & 3.* De Proceſſu dict. Conſtit. vid. *Gail. 1. O. 12. Blum. d. T. n. 18. & ſeqq. Rod. l. 3. ff. Cam. T. 48.*

V. Aggredimur nunc *Mandata*, quæ in Cam. omnium ſunt frequentiffima; de quibus hâc vice pauca ſaltem delibare liceat. In genere autem Mandata, quæ à Camerâ emanant, vel ſunt *cum* vel *sine clauſulâ*; quæ communiter dicitur *juſtificatoria*. vid. *Mind. de Mandat. c. 6. num. 5. & 6.* De illis priùs. Quæ licèt aliquid fieri ſub poenâ præcipiant; parti tamen, contra quam exeunt, poteſtatem concedunt, trationes & cauſas, cur parere neceſſe non habeat, in judiciò, præfixò ad id terminò, proponendi. *Mind. d. l. n. 1.* Non aliter verò in Camerâ decernuntur, niſi & cauſa, & pars contra quam petuntur, ad Cam. ſpectet. *Conc. p. 2. T. 25. pr.* Aliquando tamen cauſam ad eam ſpectare ſufficit,

cit, ut in causa fr. pac. *Blum. T. 34. P. C. n. 34.* Et quamquam propter clausulam adjectam non adeo magnum gravamen inferre dici possent; non tamen temerè decernenda, si causa altiorem indaginem requirat: *Blum. d. l. n. 38.* qui *ibid. n. 39. & seqq.* subjicit casus aliquot, in quibus decerni soleant; formulam verò vid. *ibid. n. 17. & Processum n. 54.* tradit, add. *Rod. l. 3. ff. Cam. Tit. 40.* An per comparitionem in processum citationis resolvantur, variè disquiritur vid. *Gail. 1. O. 19. n. 5. & seqq. Mind. de mandat. c. 7. n. 2. & c. Blum. d. T. n. 63.* Quod attinet mandata S. C. illa annexam clausulam justificatoriam non habent, nec regulariter valent: *Conc. p. 2. T. 25. pr.* cum executionem importent, eamque intentent; à quâ non est incipiendum. *Gail. 1. O. 13. n. 1. Mind. de mand. c. 11. n. 1.* Unde si is, cui absque clausulâ mandatum est, non pareat mandato, in poenam præcepti incidisse non dicitur: quia cum hujusmodi præcepta ipsò jure nulla sint, impunè illa contemnere & spernere potest; *Gail. d. l. n. 2.* id quod tamen non procedit in quibusd. casibus notatis in *Ord. Cam.* propter singularem manifesti juris rationem. Quando enim præceptum judicis concordat cum jure comm. & in eò planè fundatum est, valet absque ullâ causæ cognitione. *Mind. c. 10. de Mandat. n. 2.* Sunt casus illi expressi in *Conc. p. 2. T. 25. pr.* & dicuntur die vier Fälle/ ut: si factum, super quò petuntur mandata, sit ipso jure prohibitum, aut parti damnum seu gravamen irreparabile inferat, aut in perniciem Reip. tendat, aut causa moram ferre nequeat. Præter enarratos dantur quidem plures, vid. *d. pr. ibi: und andern Fällen/* impossibile

sibile tamen est illos omnes enarrare. Sancitum igitur, ut non aliter decernerentur, quàm si narrata generalibus Constitutionibus desuper promulgatis, juriq̄e comm. omninò convenirent, *Conc. d. T. §. 2.* atque insuper aliquò modò probarentur. *R. I. noviss. §. 79.* Interim *Blum. in. alleg. Tit. 34.* eorum attulit 48. Requiritur ad hæc mandata S. C. decernenda, ut aut reus immediatè Cam. jurisd. subjectus sit, aut causa ad eam pertineat. *Gail. 1. O. 1. n. 5. & O. 13. n. ult.* Formulam vid. ap. *Blum. d. T. n. 14.* cum annexâ citatione solitâ, ad docendum de partitione, aut videndum, se declarari &c. pro quâ, simul cum mandatò, decernendâ, semper supplicandum, aliàs petitum denegatur: *Conc. d. T. §. pen.* quoniam illa mandata non continent condemnationem. Quamobrem opus est citatione ad videndum fieri condemnationem; vel allegandæ sunt causæ, cur hoc fieri non possit. *Gail. 1. O. 15. n. 1. & 2. Blum. d. T. n. 24.* qui tamen *n. 27.* limitationem addit, quòd scil. in quibusdam mandatis S. C. citatio ad docendum vel videndum non annectatur. Videntur verò hæc mandata S. C. æquè ac mandata C. C. quandam continere clausulam; uti apparet ex antèa allegatâ formulâ *Blumii d. T. n. 15. ibi: oder aber beständige &c.* Sed ut *Mind. c. 10. de mandat. n. 5.* ait, non est hæc citatio de allegandis causis, quare non tenearis parere; sed de docendò, obtemperatum mandato esse, & te paruisse: vel si minùs, de videndò audiendòque in pœnas contempti mandati te incidisse, & declarari. Ex hæc citationum mandati utriusque generis insertarum differentiâ, etiam clausularum discrimen sit manifestum: ibi clausula est de
causis

causis contra ipsum præceptum allegandis, si quas habes: hinc in mandatis puris, utpote super singulari juris ratione jam fundatis, apponitur clausula, non contra ipsum mandatum, sed contra declarationem poenæ, in casu non præstitæ partitionis faciendam, excipiendi & allegandi: idque propter præsentem, quam mandata isthæc intentant executionem: quæ etsi justis exceptionibus vel elidi vel retardari potest: tamen hæc, propter fundatam narratorum supplicationis manifestò super iuramentationem, non præsumuntur, donec opponantur, nec creduntur, donec probentur. *Hucusque ille.* An & quomodo except. sub & obreptionis hinc admittatur, vid. *Gail. l. 0. 14.* item maleficii, banni & similes. vid. *Conc. p. 3. T. 42. §. 1.* add. *Blum. sæpius alleg. Tit. 34. num. 196. & seqq.* De Processu mandatorum S. C. qui in *Conc. d. T. 42. §. 1.* summaris & privilegiatus dicitur, vid. *Rod. l. 3. ff. Cam. Tit. 41. Blum. d. T. n. 171.* de aliis huc facientibus *Mindan. de mandat.*

VI. *Aëtoris & rei immedietas* requiritur in causâ possessionis turbata vel simpliciter, vel cum pignoratione, & in causâ arresti. Ex litigiò itaque inter aliquos de possessione rei vel juris alicujus exortò, quando nimirum duo pluresve unam eandemque rem seu jus ex justis causis se possidere, vel potiori jure possessionem adipiscendi gaudere, contendunt; ut ita dubium sit, cui possessio magis competat, & simul inde metui possit armorum, aut seditionis in Imperiò periculum, jurisdictio quoque Cameræ hinc fundatur. Promulgata verò primum est hæc Constitutio super litig. possess. Pacis publicæ servandæ causâ, à Maxim. I. Imp. in *R. I. de anno*

1512.

1512. §. 57. und nachden &c. posteaque Carolus V. eandem iterum promulgavit, deinceps revidit & ampliavit: ampliata tamen sequenti tempore per Consultum Collegii Cam. quodammodo immutata fuit. *Blum. T. 31. de P. C. n. 2. & 3.* Non autem super omnibus possessionis litigiosæ factis jurisd. Cam. immediatè fundata est, sed requiritur secundùm hanc Constit. quæ habetur in *Conc. p. 2. T. 22.* ut (I) uterque litigantium immediatè Imperio sit subjectus. *Conc. d. l. pr.* vide tamen *Blum. d. T. 19.* Hunc quoque casum Constitutio addit: Si inter duorum pluriumve immediatorum subditos, bonorum aut jurium possessio sit litigiosa, atque insuper sub cujusnam jurisd. isthæc jura bonave sita sint, lis subsit, quòd tunc Camera etiam index esse debeat: *Conc. d. l. §. 1. Blum. all. loc. n. 4. Mind. de Process. c. 43. n. 10.* ex quâ ratione autem hõc casu jurisd. Cam. fundetur, vid. *all. autores, adde Roding. l. 1. ff. Cam. T. 10. §. 6. in not.* (II) ut possessio sit litigiosa dubiave. *Conc. d. l. §. pen.* Ut scil. uterque litigantium ex justis causis se magis possidere contendat; *Conc. d. l. pr.* nam si alter possidet, Constitutioni locus non est. Inhibitionem quoque vel sequestrationem hõc casu fieri negant *Gail. 1. Obs. 5. num. 5. & 6.* quam tamen summâ urgente necessitate fieri posse, largitur *Mindan. de Process. c. 44. num. 6. & 7.* (III) Ut vel (1) periculum ex rixis jurgiisque quotidianis metuendum sit *Conc. d. l. pr. vers.* und daraus zubesorgen &c. hocque casu ordinarium in Camera discuti debere, notat ex Consult. *de anno 1576. dub. 26. Denais. Tit. 221. §. 5. & 6. Blum. d. T. n. 8. 11. seqq. jung. Roding. l. 1. ff. Cam. T. 10. §. 10.* quò discussõ petitorium tantum

tantum ad iudicem competentem remittitur. *arg. d. T. §. 1.*
 (2) vel praesens sit discrimen, partesque in procinctu exi-
 stant, *Conc. d. T. §. pen. vers. und die Wartheyen &c.* Excus-
 sio summarie in Camera, tam possessorium ordinarium,
 quam petitorium, ad iudicem primae instantiae remittitur;
arg. d. §. 3. Concepti, Gail. 1. Obs. 6. n. 7. Blum. c. l. n. 7. 8.
 Et o. nil unquam derogatio Austregis, quas partes desuper
 habent. *Conc. d. T. §. 3.* (IV) Ut iudici Camerae aliquo
 modo & summarie constet de metu armorum, aut praesenti
 periculo, & procinctu partium, ex missivis & re-
 lationibus in hac causa transmissis, vel ex instrumentis
 desuper confectis, vel denique ex propria scientia. *d. T.*
22. §. fin. De subjecto tam activo, quam passivo, &
 objecto vid. *Blum. d. T. 31. de P. C. n. 25. Mindan. de*
Process. l. 1. c. 44. n. 12. Et seqq. Observatis supra me-
 moratis requisitis, ad implorationem partium, citatio
 decernitur, & si praesens armorum adfit periculum, Ca-
 mera alterutra parte postulante, vel etiam ex officio,
 possessionem sequestrandi, aut propter quasi possessio-
 nem loco sequestrationis utrique inhibendi, ut ea absti-
 neant, potestatem habet; donec summarie cognosca-
 tur, utrinam possessio adjudicanda vel inhibenda sit.
Conc. d. T. 22. §. pen. Gail. 1. O. 5. n. 2. Extra casum
 praesentis metus armorum, illam sequestrationem locum
 habere negat. *Blum. d. T.* Denique cum possessio sit
 vel plenaria, vel momentanea, modus procedendi quo-
 que super litig. possess. est vel ordinarius, vel summa-
 rius; ille in possessione plenaria obtinet, servaturque
 in illo juris ordo, libellando, litem contestando, respon-
 dendo, & in caeteris per omnia proceditur, ut in aliis

causis citationum, *Swanem. Obs. 57. n. 4. Blum. d. T. n. 28.* De summariorum Processu, & quales articuli in eò admittantur, quòd nec acta communicentur, nec attestationes publicentur, quòdque sententia tantum sit interlocutoria, *vid. Gail. 1. Obs. 6. Blum. d. T. n. 29. & seqq.* vide quoque de differentiâ iudicii possessorii plenarii & momentanei. *Mind. de Process. cap. 45. n. 4. &c.*

VII. Ex causâ *pignorationis* Camerae forum fundari quoque constat. Constitutio autem super pignorationibus (quæ in mutuis pignorationibus seu repignorationibus non minus locum habet *Gail. in tr. de pignor. O. 12. Mind. de Process. c. 36. n. 4. & 5.*) æquè ac præcedens super litig. possess. Pacis publicæ conservandæ gratiâ, in Imperiò lata est. Nam cum inter Status Imperii, aliaque ejus membra immediata, ob turbatam jurisd. vel possessionem alicujus juris, gravissimæ contentiones exorirentur; ita, ut horum jurium & privilegiorum tuendorum gratiâ sæpe ad arma veniretur, & Pax publ. coactis hominibus, non sine maximò innocentium subditorum & vicinorum malò atque dispendiò, pessimò exemplò, perturbaretur: cæteris Constitutionibus ratione Pacis publ. conservandæ promulgatis & hæc adjecta est. *Gail. d. tr. O. 1.* Ut autem Processus obtineri queant, requiritur: (I) Ut tam pignoratus, quàm pignorans immediatè Imperio subsint: *Conc. p. 2. T. 3. pr.* quæ qualitas cum disertè requiratur in Constitutione, in supplicatione non est omittenda. *Mind. de Process. c. 34. n. 3. Roding. l. 1. ff. Cam. T. 10. §. 6. Blum. de P. C. T. 32. n. 4.* & ratione bonorum, vel statûs duntaxat talem esse, sufficit. *Blum. d. l. n. 5.* An verò personæ cæterà immediatae

diatæ bona mediata sive sint domicili, sive de quibus lis moveretur, obstant, quò minus ex hâc Constitutione agi possit, Deputatis Imperii propositum, nondum autem decisum esse ajunt, *Rod. d. l. n. 8. & 9. Blum. d. T. n. 7. vid. Illustr. Dn. Pras. de gravam. extraj. c. 9. p. 2. §. 58. & seqq.* Ex Pignoratione ab officiali factâ, Dominus quoque tenetur. *Conc. d. l. pr. modò Domini intuitu Gail. d. tr. Obs. 5. n. 3. mandatò, consensu vel ratihabitione, facta sit; quod aliquò modò probandum. vid. Blumii Supplic. Cam. T. 6. n. 11. & 12.* Quomodò autem consensus vel ratihabitio Domini probetur, addiscendum ex *Conc. p. 2. T. 23. §. ult.* (II) Ut pignortus sit in possessione, vel quasi ejus loci, vel juris, in quò, & cujus respectu, pignortio facta *Gail. d. tr. O. 3. n. 6. Mind. d. c. 35.* sive in solidum, sive pro certâ parte, sive pro indivisò *dd. ll.* hocque requisitum à supplicante quadantenus probandum. *vid. Blum. Supplic. T. 6. n. 6. & 10. Roding. d. T. n. 11.* (III) Ut pignortor in illò locò, ubi pignortio facta, per pignortionem jus aliquod novum sibi acquirere, & usurpare velit. *Gail. d. O. 3. n. 7. Mind. d. c. 35.* Hoc novum jus in specie exprimendum in supplicatione, *Conc. p. 2. T. 23. pr.* (IV) Ut persona vel res capta seu pignortata non sit litigiosa, sed tertia & innocens. *Conc. d. T. 23. §. 3.* (Quando res ablata, quam ex bonis esse sufficit, *Gail. d. tr. O. 4. n. 4. pro tertiâ sit habenda vel non. vid. Conc. d. T. §. 3. 5. 6. & seqq. Rod. d. l. §. 35.*) (V) Ut pignortio sit facta ex causâ civili, non criminali, *Conc. d. l. Blum. d. T. 32. n. 43.* Positis his requisitis datur actio super hâc Constitutione, quæ locum habet in possess. retinend., & qui-

dem plenariò *Gail. d. O. 3.* & convenit, quoad subje-
ctum Activum (quis pignorare dicatur *Gail. d. tr. O. 9.*
& *O. 1. n. 3.*) passivum & objectum cum interdictò uti
possidetis. In specie verò notandum, quomodò detur
(1) omni immediatè Imperio subjecto, non solùm si ipse,
sed etiam, si ejus subditus pignoretur, capiaturque, per *Conr.*
d. T. 23. scil. si intuitu Domini factum, aut aliàs Domi-
ni interesse in hâc pignoratione vel capturâ versetur.
(2) Vasallo, (3) Domino feudi. (4) Usufructuario
& proprietario. (5) Civitati Imperiali, ratione capti
civis, pro suò propriò interesse agenti. (6) Collegiis
vel Capitulis majoribus, feuda ab Imperiò tenentibus.
(7) Capitulo sede vacante. (8) Collegiis Canonico-
rum liberis. (9) Communem jurisdictionem tenenti-
bus, vid. de his *Gail. d. tr. O. 6. & 7. Mind. l. 1. c. 34.*
Rod. l. 1. ff. Cam. T. 10. §. 20. Blum. d. T. 32. n. 46. &
seqq. An verò detur Domino hominum priorum,
in territoriò illius, ubi domicilium habent, pignorato-
rum? non constat inter DD. Dari Domino, cujus em-
phyteuta, agricola, censitus aut colonus, à Dominò ter-
ritorii, ratione prædiorum censualium in istò territoriò
sitorum, pignoratur, vel captis pignoribus ad solutio-
nem collectarum, seu aliud quippiam præstandum, com-
pellitur, negat *Gail. d. tr. O. 15. n. 11. & c.* Ex hâc Con-
stitutione contra Domum Burgund. Processus non de-
cernuntur, ex speciali transactione Ducis Burg. cum
Rom. Imp. quæ hodiernum in viridi observantiâ. *Tilman.*
de Benign. Webner. Conring. L. 2. C. 28. de Finib. Imp.
Capitulum, ubi forum sortiatur? in causis pignoratio-
num, vid. *Gail. de Pign. O. 7. add. Illustr. Dn. Pres. tract.*
de

de grav. extraj. c. 5. Sect. 1. §. 11. Remedia huj. Constit. sunt duo, quæ in unô Processu semper conjungenda, nempe (1) mandata S. C. sub certâ pœnâ, (a) ad restituenda pignora in continenti, absque ullâ exceptione ac detrimentô, ohne *Entgeld*; vel si isthæc culpâ negligentivæ pignoris deteriora facta, ac planè perdita sint, ad justum pretium; vel etiam si ad avertenda ejusmodi damna, per pignorum pretiô redempta sint: ad restituendam pecuniam locô pignoris redempti acceptam. *Conc. p. 2. T. 23. pr. Gail. de Pign. O. 11. §. 18. Blum. d. T. n. 59. add. n. 89. §. 90. §. T. 34. n. 75.* (b) ad relaxandos captivos sub veteri consuetâ urphedâ; non aliter tamen, quàm se rursus sistendo, si ita judicatum fuerit, *Conc. d. pr.* quâ tamen non opus in relaxandô captivô, super 4. Casibus. Utrique mandato annectitur citatio, quâ reus intra certum tempus in Cam. jubetur comparere, ad docendum de paritione, vel videntum se declarari in pœnam mandato insertam, aut allegandum causas, quare talis declaratio fieri non debeat. *O. C. p. 2. T. 22. pr. in fin. Gail. de Pign. O. 13. n. 2.* Si paritione mandato jam factâ, res restituta, aut captivus relaxatus, non ex novô factô, sed ad elusionem mandati, de novo detineatur: novô mandatô opus non est, sed si paritio, non obstantibus exceptionibus, semel injuncta, non autem constanter servata fuerit, super priori mandatô ad declarationem pœna procedi potest. *Conc. p. 2. T. 13. §. 20.* Quòd si autem plures ab unô eodémque, in eodém locô, ejusd. juris gratiâ, diversis tamen vicibus, & temporibus pignorationes fiant, pluribus opus erit mandatis; *Gail. d. tr. O. 19.* sed punctus

citationis in repetitâ pignoratione, ad punctum citationis in primâ pignoratione remittitur. *Conc. p. 3. T. 42. §. 16. Gail. d. O. 19.* (2) Citatio ad deducendum jus pignorandi, *Conc. d. pr.* Processum super hac Constitutione quod attinet, bipartitus ille est, *Gail. d. tract. O. 1. n. 10.* (1) mandati, in quò proceditur, ut in aliis mandatis S. C. *Blum. d. T. n. 68.* & (2) citationis, qui est summarius: plenarium tamen possessorium in eò tractatur. *Blum. d. T. n. 92.* Pignorator in punctò mandati est reus, alit in punctò citationis actoris vices sustinere videtur. Processus quoque pignorationis processui L. Diffam. in multis dissimilis non est, adeòque velit, nolit, contra juris regulas, quòd nemo invitus agere teneatur, causas pignorationis, metu comminationis perpetui silentii, vel præclusionis viæ, intra definitum tempus deducere, & probare debet *Gail. d. tr. O. 21. n. 3. & 4.* In punctò tam mandati, quàm citationis, celeriter procedendum, *Conc. p. 2. T. 23. §. 1.* & pari passu, eò tamen modò, ne unus alterius decisionem impediat, sed causâ in punctò mandati satis instructâ, non expectatâ submissione in punctò citationis, per sententiam decidenda *R. l. 1654. §. 139.* & exceptionibus in punctò mandati rejectis, si paritio injungatur, pignoratus in punctò citationis, ante realem paritionem, ulterius procedere non tenetur. *d. §. 139. Blum. d. T. n. 95.*

VIII. Competens iudex est etiam Camera, in causis *Arrestorum Conc. p. 2. T. 24. pr.* Cum enim arresta, ut & repressaliæ, generaliter in jure prohibeantur; præsertim, ubi ad cautionem iudicio listi, & iudicatum solvi, relaxari nolint: quod adeò molestum quàm ipsæ pignorationes

tiones

tiones. *Conc. d. pr.* Ideò, quæ ab immediatis invicem committuntur, Divi Maxim. II. Imp. in Comitibus Spirens. anno 1570. editâ Constitutione, omninò prohibita sunt. Eâ enim primùm sancitum est, ut singulari jure immediatè & principaliter ad jurisd. Cam. pertinerent, remotò privilegiò primarum instantiarum; idque ob publ. tranquillitatem in Imperiò, & mutuam animorum conjunctionem inter ipsos conservandam. *Gail. tr. de arrest. c. 1. n. 13. add. c. 3. pr. ibid.* Sed illa ad illicita duntaxat arresti facta, quæ fiunt propriâ autoritate, sine causæ cognitione, & quæ vera, inque jure prohibita arresta sunt, pertinet; nec ad arresta, quæ ratione contractûs conventionis, pacti, transactionis, debiti confessati, rei judicatæ, consuetudinis, privilegii, & legitime acquisiti & consueti vectigalis fiunt, est extendenda: nec ad simplices turbationes, pignorationes, compensationes, occupationes, invasiones & similes causas, quæ cum dictis arrestis confundi non debent, cum super illis peculiare Constitutiones Imperii, aut dispositiones jur. comm. extent, trahenda, *Conc. d. T. §. 1.* Sic nec arresta, quæ emigrantibus subditis, ob non soluta jura emigrationis, imponuntur, sub d. Constit. comprehenduntur, *Conc. d. l. §. 2.* Parili modò, nec ad dictam hanc Constit. referuntur arresta, quæ à judice vel magistratu, à tertiâ quâdam personâ, tanquam parte, pro interesse suò, ratione officii imploratò, fiunt. *d. l. §. 3.* Rectè autem *Blumium. de P. C. Tit. 33. §. 11.* adjicere puto: illud de casu hòc intelligendum esse, quò arrestatus jurisdictioni magistratûs judicisve arrestantis aliquâ ratione, vel contractûs, vel domicilii, vel rei arrestatæ, vel alterius

rius

terius causâ subest. Nam si quis per alienum territorium nudè transiens ad partis adversæ instantiam à magistratu loci arrestetur, positis cæteris requisitis mandata super hâc Constitutione decernuntur. *Conc. p. 2. T. 24. §. 5. adde Roding. l. 1. ff. Cam. T. 11. §. 30.* Non verò decernuntur mandata de relax. arrest. si magistratus loci quietis causâ, facinorosos ex officio comprehendat, aut subditos contumaces carceri includat. *Conc. d. l. §. 4.* Ad obtinendos itaque super hâc Constit. Processus, requiritur: (I) ut tam arrestator, quàm arrestans, immediatè subsint Imperio: *d. pr. Conc. Gail. c. 3. n. 1. Mind. de Process. c. 34.* quod tamen in parte arrestatâ *Blum.* iterum limitat, si gaudeat privilegiò de non arrestandò, vid. *Ejusd. Supplic. Cam. T. 7. num. 8.* subdito verò quandoque, contra suum Dominum, mandata super hâc Constit. concessa, ex *Supplic. d. T. n. 16.* & mediato, ob causam in Cam. pendentem, arrestum impositum, mandato relaxatum, ex *d. T. 7. n. 1. & 5.* videre licet. Pars verò arrestans intelligitur esse, non tam arrestum impetrans & procurans, quàm magistratus arrestum imponens; & sufficit, hunc esse immediatum. *Blum. d. T. n. 17.* Cæterùm dicta ad primam requisitum §. *preced. de pignor.* hîc quoque locum habent; nam quâ ratione quis immediatus dicatur, vid. *Rod. l. 1. ff. Cam. T. 11. §. 33.* De officiali vid. *Conc. d. pr. ibi: Durch sich selbst oder die seine &c.* (II) ut arrestatori idonea cautio de judiciò fisti, & judicatum solvi offeratur, *d. pr.* quò arrestator de jure suò securus, viâ ordinariâ agere possit, & arrestatus in causâ principali conventus, tergiversari nequeat. *Gail. c. 4. n. 9.*
Neque

Neque dignitatis præminencia à cautione quenq. liberat; *d. c. n. 15.* licet nulla adhuc præstita sit arrestatori cautio, *Gail. d. c. n. 11.* nec documentum oblatae cautionis producat. Sufficit enim in supplicatione narrari, cautionem antehac esse oblatam, & adhuc offerri *Conc. d. T. §. pen.* Postquam verò mandatum de relax. arresto decretum est, præstari debet; aliàs frustra ad partitionem mandati agitur. *Gail. d. l. n. 12. 13. & 14.* Si dubitatur, utrum pro gravitate causæ, oblata cautio sit idonea, tam decretis, quam mandatis specialis clausula inseri debet: Doch auf vorgehende gnugsame caution &c. *Conc. d. l.* Idonea verò cautio existimatur, quæ fit fidejussoribus aut pignoribus. *Gail. c. 3. n. 5.* An juratoria locum habeat? Vid. *Gail. d. c. n. 10.* An sub hypothecâ omnium bonorum? judicis arbitrio relinquatur. *Conc. p. 3. T. 42. §. 14.* Curandum tamen judici, ne cautiones in durio rem causam, quam actus necessitas postulat, exigantur. Ideò, si in Camerâ super idoneâ cautione difficultas incidat, judex summarie cognoscet, an frivole, & arresti relaxationem extrahendi (seu prorelandi) causâ hoc fiat. *Gail. d. c. n. 11.* (III) Ut arrestum sit impositum ex causâ civ. non criminali. *Conc. d. l. §. 4.* Positis his recensitis requisitis, datur actio super d. Constit. atque mandatum S. C. (pro negotii qualitate etiam C. C. *Gail. 1. O. 1. n. 24.*) cum annexâ citatione ad docendum, se paruisse, vel videndum, se incidisse in poenam mandato insertam, petendum & discernendum est. *Conc. d. T. 24. pr.* Ob delictum si arrestum impositum ab eò, qui jurisd. in delinquentem nullâ ratione fundatam habet, arrestatus mandatum de

G

relax.

relax. obtinere potest, *Mindan. de Process. c. 40. n. 4.* nisi sit crimen fractæ pacis; cujus persecutio omnibus permiffa est. Dominus ratione sui interesse *principaliter* agere potest ad mandatum de relax. subditò, ejusque rebus, Sed necesse est, ut supplicatio nomine Domini concipiatur, & quòd ipse, non autem subditus, cautionem iudicio fisti, & iudicatum solvi, adversario præstet, vel suò nomine offerat: quia persona Domini potius quàm subditi consideratur. *Gail. c. 8. n. 5. & 6.* Est verò relaxatio arrestorum plenè, cum omni suâ causâ, & utilitate facienda, h. e. cum omnibus, quæ arrestatus tempore arresti habuit, vel habiturus esset, si res arrestata non fuisset. *Gail. d. l. c. 2. n. 3. & c. 13.* Expenfarum tamen, & interesse ratio demum habetur, à tempore oblatae cautionis; non tamen aliarum expensarum aut interesse, quàm ex re ipsâ provenientium. *Conc. d. T. §. ult. Roding. l. 1. ff. Carn. Tit. 11. §. 8.* Processus de relax. arrestò unicus est, non bipartitus, ut ille Pignorationis, in Camerâ. *Gail. de arrest. c. 2. & c. 11.* Re-productò mandatò, reus seu arrestator, (qui in causâ mandati de relax. arrestò reus est, in iudiciò ordinariò verò actor *Gail. c. 2. n. 5.*) aut non comparet, & proceditur in contumaciam; aut comparet, & tunc vel de paritione non docet, opponendò exceptiones, quas probare debet, (*vid. tamen Blum. d. T. 33. n. 38.*) secutâ v. probatione, & justificatò arrestò, quòd scil. ob justam causam & præviâ causæ cognitione factum sit, *Gail. c. 11. n. 30.* mandatum cassatur; si non probaverit, paritio injungitur. Vel mandato paritum est, & tunc causa principalis, ob quam arrestum impositum, ad ordinari-
um

um (punctus sc. ille , utrum arrestum justum, an inju-
 stum, in Camerâ terminandus, actorque requisita Con-
 stitutionis de arrest. justificare, vel reus contrarium pro-
 bare tenetur. *Blum. d. T. 33. de P. C. n. 33.* Ubi addit,
 quòd priori casu arrestum relaxetur, atque causa prin-
 cipalis ad judicem ordinarium arrestati remittatur; po-
 steriorem casu mandatum cassetur, arrestatusque,
 qui hòc casu manet actor, coràm arrestatoris judice cau-
 sam principalem persequi teneatur) deducenda debet
 remitti. *d. pr. Gail. de art. c. 3. n. 6.* Camera tamen
 judex esse potest, si lis in eâ pendeat. *Blum. d. l. n. 17.*
 De differentiâ Constit. Pignorat. & Arrest. v. *Mind. de*
Process. c. 42.

IX. Sequuntur Causæ illæ, in quibus *Personarum*
 quoque ratio, sed tamen etiam intuitu *cause* habetur,
 & *Actuum* nomine veniunt: in quibus licet vel maxi-
 mè ratione personarum jurisd. Austregarum fundata es-
 set; tamen Austregæ non obtinent. Ideò (ut *Blum.*
T. 27. de P. C. n. 174. putat) quòd non in jure actionis,
 sed mero officio judicis consistant. Hùc referuntur:
adoptio & emancipatio. Hæc aliàs fieri debet apud Ju-
 dicem competentem, qui legis habet actionem. *l. 4. §*
36. ff. de adopt. l. 1. § fin. C. eod. l. 3. de Off. ProC. l. f.
de emancip. Cùm enim adoptione filius, qui naturâ ta-
 lis non est, jure fiat; emancipatione filius, qui naturâ
 talis est, jure desinat: ideò præter voluntatem privato-
 rum singularis magistratûs autoritas, quæ legis vicem
 suppleat, ad actus istos necessaria est, ut ex *Oswaldo Hil-*
ligerò tradidit B. Dn. Struv. in S. I. C. Ex. 4. tb. 17. E-
 mancipationem verò ad effectûs jur. Rom. fieri posse, &

quandoque eam suscipi consultum ac necessarium esse, statuit *Illustr. Dn. Pras. in Comment. ad ff. l. 1. T. 7. tb. 25.* Vid. supplicam pro emancipatione ap. *Blum. in Supplic. Cam. T. 14. n. ult. Klock. v. 3. Conf. 102. n. 110. jung. Bocer. class. 1. D. 12. tb. 29. add. Gylman. 2. Sympbor. Cam. Tit. 9. Supplic. 41.*

X. *Tutorum confirmatio* ad *Camera* quoque (2) spectat, si pupilli immediatè sint Imperio subjecti. Cùm enim per *Refor. Pol. de anno 1548. Tit. von Pupillen &c.* nullus tutor administrationem tutelæ suscipere debeat, nisi ipsi sit à magistratu decreta. Hinc quoque *Camera*, quæ velut ordinarius Judex immediatis tutores vel curatores dare tenetur, eosdem quoque confirmare, iusve administrationem decernere debet *Gail. 1. O. 47.* ita ut planè cessent *Austregæ. Illustr. Dn. Pras. in tract. de grav. extraj. c. 5. S. 1. §. 13. n. 23. Uffenbach. de Jud. Imp. Aulic. c. 12. sect. 1. subject. 1. p. 148.* Quin & in *Camera* tunc administrationis, gestæque tutelæ, ratio omninò reddenda est. *Mind. de Contin. Caus. 6. 4. num. 11.* (2) Si pupilli mediati sub jurisd. inter duos Imperii Status tam ratione personarum, quàm rerum litigiosâ habitent: ita ut uterque pupillis tutores dandi jus sibi attribuat, cùm causa sit favorabilis, & pupillorum personæ miserabilibus in jure accenseantur, ne illi indefensi relinquuntur, aut in majora pericula conjiciantur, in *Camera* tutores constitui solent; *Conc. p. 2. T. 1. §. pen.* neutri verò parti in possessionis causâ hòc modò præjudicatur. Idem procedit & eò casu, quando domicilium pupillorum, ratione jurisd. est litigiosum, & controversitur, num ejus ratione vel mediatè vel im-

medi-

mediatè Imperio subjecti sint. *Swanem. Obs. Pract. 35. n. 43.* (3) Si pupillo mediato tutor immediatus detur, & hic dissentiat, in Cam. citandus & confirmandus est: quia magistratus dicti pupilli in hunc tutorem nullam jurisd. habet. Consentientem tamen tutorem magistratus ille confirmare potest. *Blum. T. 42. d. P. C. n. 13.*

XI. Sic quo jurisd. Cam. cessantibus vel maximè Austregis, fundatur *ratione Commissionis ad perpetuam rei memoriam. Uffenb. de Jud. J. A. C. 12. S. 1. Subs. 1. p. 148.* Et primo quidem eam fundari, si partes immediatè Imperio subjectæ, super aliquâ constitutione agere sibi proposuerint: hocque casu processus quotidie in Cam. decerni docet *Rutger. Rul. p. 2. L. 1. c. 2. n. 5.* quæ uti de Commissionibus, maximè Cameralibus, videri meretur: ita de his ad perpetuam rei memoriam peculiarem librum tractatui suo inseruit. Deinde quoque ex capite hoc, ne continentia causæ dividatur; *Rul. d. l. n. 6.* quin & generaliter in omnibus causis, quæ de suâ naturâ ad Cam. Imp. spectant, illa, ratione talium commissionum, adiri potest; *d. l. n. 7.* imò etiamsi non statim in Cam. primam instantiam habere liceat, aliquando tamen singulari causa apud omnium Superiorem, Cameram scil. commissiones ejusmodi petuntur, v. g. in causis ad Austregas pertinentibus: *Rul. d. l. n. 8. & c. 22. n. 5. Myns. 1. Obs. 18. Gail. 1. O. 93. n. 2.* ita ut Commissarius, à Camerâ ad tale examen destinatus, dicta testium clausa ad eam transmittat. Quod si deinde pars producens petat à dicto judiciò, ut Commissarius rotulum examinis sibi edat, hoc ipsi denegatur. *Myns. 1. O. 18.* Si tamen idem Commissarius rotulum

quoque Camerae edere recuset, decernentur compulsoriales *Myns. d. l.* (uti aliàs, si Commissionis negotium expedire protrahat seu deneget, mandata S. C. contra eum decernuntur. *Roding. l. 1. T. 12. §. 22. Blum. de P. C. T. 34. n. 130.*) Rotulus deinde editus unà cum Protocolis utriusque Scribæ subscriptis, & in præsentia ipsorum à Commissariis obsignatis, ne partes occasionem nanciscantur copias videndi, sicque attestations addiscendi, *Conc. p. 3. T. 20. §. 21. Rul. d. l. c. 19. n. 1. § ult. add. c. 22. n. 13.* produci consuevit à Procuratoribus extrajudicialiter; adjunctâ petitione, ut ab actorum magistris, sive actuariis ibid. tantisper conservetur, *Conc. p. 3. T. 20. §. pen.* donec lite coram iudice competente coeptâ ad petitionem partis producentis, quæ documentum à iudice, ubi lis ventilatur, proferat, litem pendere, repetitionem attestationum esse necessariam, vel partem adversam esse contentam, *Rul. c. 20. n. 8. § 9. Conc. d. T. §. ult.* iterum à Camera repetatur: ad eum scil. effectum, ut suo locò & tempore in primâ instantiâ exhibeatur, atque publicetur. *Gail. d. l.*

XII. Propter executiones nonnullarum sententiarum immediatè etiam fundata est Camerae jurisd. & quidem (I) in executione laudi arbitri vel arbitratoris, contra Principem vel aliam personam immediatè Imperio subditam, prolata, casu, quo tale laudum esset homologatum, & per consequens executioni mandandum foret: nam tunc executio laudi immediatè ad Cameraam spectat, quia arbiter non habet executionem, sed Ordinarius rei. *Gail. 1. Obs. 1. num. 50. § seqq.* (II) In executione sententiæ ab Austregis lata. Eo tamen casu Camera

mera

mera ad exequendum demum imploratur, si Austregæ
 rei impares sint, aut exequi non velint. *Illustr. Dn. Pras.
 de grav. extraj. c. 8. §. ult.* (III) in executione sen-
 tentiæ per appellationem ad Cam. delatæ, appellatione
 desertâ pronuntiata, neque giudice inferiore juxta jus
 commune, aut Ord. Cam. exequendi potestatem haben-
 te. *Conc. p. 2. T. 33. §. penult.* (IV) in executione sen-
 tentiæ ab inferiore giudice lata, si non in illius, sed in
 aliis diversis territoriis condemnatus bona habeat; *Blum.
 T. 42. de P. C. n. 9.* it. quando in executione sententiæ
 cesset, officiumque suum facere negligat. *Illustr. Dn.
 Lynck. cit. loc.* (V) Si Judex aliquis Ecclesiasticus post
 sententiam, remque judicatam, tantâ contumaciâ refra-
 gantem inveniat, ut nullis eum censuris Ecclesiasticis
 ad sententiæ satisfaciendum compellere valeat, aut ju-
 dices seculares de faciendâ executione requisiti parere
 ei noluerint, sicque judex ipse Cameram imploret, nar-
 rans se omnia tentasse, à Camerâ contra partem victam
 ac contumacem mandata executorialia S. C. decernun-
 tur. *Gail. 1. Obs. 15. num. 2. & 3. Blum. d. T. n. 10.*

CAPUT IV. & ULTIM.

De

CAUSIS JUDICIUM CAM. NEC FUNDANTIBUS, NEC AGNOSCENTIBUS.

I.

Vidimus causas, in quibus *jurisd. Cam. etiam quoad
 primam instantiam fundatur.* Paucis nunc adjicie-
 mus

mus causas, ex peculiari dispositione illius iudicii, ibidem
disceptari prohibitas; inter quas præter causas illas, quas
Cæsarea Majestas Cognitioni Iudicii sui Aulici peculiari-
ter reservavit, primo loco sese offerunt *Causæ Crimi-
nales*. Ambiguitatem vocis criminis jam non explicabi-
mus, nec in medium afferemus, quid sit criminaliter
agere, quidnam civiliter, solum dicturi, quod causæ
crimin. pœnam corpor. afflictivam complectentes, die
Leibstraff auch sich tragen (excepto banno Imperiali, qua-
tenus illud pœnam corpor. afflictivam continet) ad Ca-
meram deferri planè non debeant; non per appellatio-
nem, quia ex generali Germaniæ consuetudine causæ
criminales non duas, sed unicam saltim involvunt instan-
tiam, quâ etiam finiendæ sunt. *Ord. Cam. p. 2. T. 28.*
§. 5. R. l. Aug. de anno 1530. §. 95. nec per viam sim-
plicis querelæ, cum causæ ejusmodi criminales jurisd.
Camera nullatenus fundent, uti disertè tradit *Ord. Cam.*
p. 2. T. 22. ibi: allein Malefiz-Sachen ausgenommen.
add. p. 1. T. 50. §. fin. & R. l. 1594. §. 68. Insuper *Con-*
stitutionem Friderici II. Imperat. ap. Goldast. 2. der N.
Satz. fol. 22. in quâ habetur: *Wo es aber Fürsten und*
andern hohen Leuten an ihr Leib / an ihr Ehr / oder Reche
gehert / das wollen wir selber richten / &c. nullibi dicunt re-
periri mutatam. Nec per prorogationem in dictis cau-
sis Camera jurisd. fundatur. *Gail. de. P. P. l. 1. c. 12.*
n. 10. Imò, si ex ejusmodi causâ ad pœnam pecun.
agatur, non cognoscit Camera. vid. *Blum. de P. C. T. 43.*
num. 7. & 11. Sufficit namque, ad denegandos in Ca-
mera Processus, causam talem esse, quæ pœnam corpo-
ralem importet, nullâ habitâ consideratione, quod pœ-
na

na corporalis in poenam pecun. vel officii privationem, ex gratiâ & commiseratione, commutata sit, cum poenæ extraordinariæ in locum ordinariarum succedentes, earum naturam imitentur, & surrogatum sapiat naturam ejus, in cujus locum surrogatur. vid. *Mind. de Process. c. 9. n. 16.* Idem obtinet, si quis aliquem criminaliter accusaverit, ab accusatione autem destiterit, vel crimen in accusationem deductum non probaverit. Quod si enim tunc accusatus per sententiam absolutus, accusatorem ad expensas, illatas injurias, & data damna, ex meritò reconveniat, alter condemnatus frustra appellat. *Const. Crim. art. 12.* Limitationem tamen, uti ex supra traditis jam tum patet, modò dicta accipiunt, quoad causam pacifragii. In hac enim jurisd. Cam. fundata est *Myns. 2. O. 98. n. 8.* licet ad poenam corporis ex eâ agatur. Judicio Cam. cognitionem quoque tribuunt in criminibus, à Cameralibus commissis, propter *O. Cam. p. 1. T. 50. §. fin. Rutger. Rulant. l. 2. c. 3. n. 2. vid. egr. Illustr. Dn. Præs. in Diss. de Libertate Statuum l. S. 2. §. 6.* qui in *precedenti quoque §. 5. ibidem* de judice, quem Principes & Status J. in criminalibus sortiuntur, optimè videri potest. Locus interim quoque datur appellationi in criminalibus (1) si tertius in causâ crim. interveniens fortè ratione suæ jurisd. appellet. *Mind. d. c. 9. num. 11.* (2) Si de competentia judicis disputetur. *d. l. n. 10.* (3) Si dubitetur, utrum causa sit crim. quia in dubiò appellatio recipienda. *Blum. d. T. n. 12.* Nullitatis quoque in Processu Crim. admis- sæ causam; *principaliter* intentandam, (si scil. dicatur, sententiam, vel modum procedendi esse nullum, ejus-

H

que

que rescissio petatur, absque ullâ mentione appellatio-
 nis, *Myns. 5. O. 91. n. 2.*) ad Cameram deferre licet,
 (vide omnino *Conc. p. 2. T. 31. §. 14. add. Myns. 4. O. 42.*
Gail. 1. O. 1. n. 27. Blum. T. 43. de P. C. n. 13. §. T. 56.
n. 26. Rod. l. 1. ff. Cam. T. 33.) & quidem à reò vel in-
 quisitò, non etiam ab accusatore, prætexente, accusa-
 tum nulliter absolutum esse; nisi fortè ex processu vel
 sententiâ ipsi immineret pœna talionis & corporalis.
Myns. d. l. Rod. d. T. §. 8. Nullitatis quæstione, in quâ
 non de meritis causæ, sed Processus saltem qualitate, ju-
 diciò magis civili, quàm criminali, tractatur, in Judiciò
 Camerali decisâ: principale negotium ad ordinarium,
 ut formaliter ac legitimè sec. *Constit. Carolinam* in eò
 procedat ac judicet, remittitur, *Concept. d. l. Blum. su-
 pra alleg. Tit. Rulant. p. 1. de Commiss. l. 2. c. 3. num. 2.*
 Hæc de causis criminalibus pœnam corp. afflic. inferen-
 tibus. De reliquis verum esse arbitror, quod aliàs di-
 citur, de non exceptis judicandum esse sec. regulam.
 Illi igitur, qui aliam, quàm in Cam. instantiam non ha-
 bent, ibi rectè de iis conveniuntur; alii verò in dd.
 caus. rectè eò appellant. Cautè autem ejusmodi sup-
 plicans observet, ne verbis utatur, daß peinlich wieder
 Appellanten procediret sey; aliàs namque Processus de-
 negari, præjudiciò confirmat. *Mind. d. c. 9. n. 21.* Sed
 narrare tenetur: daß zwar peinlich / aber nicht leibstrâffig
 geflaget und procedirt sey. *Blum. d. T. n. 16.*

II. Nec ad Cam. jurisd. pertinent *Cause Matrimo-
 niales*: *Conc. p. 2. T. 1. §. ult.* ita ut ne quidem per
 modum appellationis eò devolvi possint, observante

Gailiò

Gailiô 1. O. 112. in f. (dissentit aliquatenus *Mind. de Process. c. 10. n. 7.*) atque hoc intelligendum, si agatur de contrahendô vel dissolvendô matrimoniô. Aliud dicendum, si quæstio citra vel extra matrimonii substantiam occurrat; *Blum. d. T. 43. n. 17. Mind. de Process. c. 10. n. 8.* ut si quærat, an sententia in causâ matrimonii transeat in rem judicatam: de quâ *Gail. cit. Obs.* Plures vid. ap. *Mind. & Blum. all. loc.* Ratione nullitatis quoque *principaliter* deducendæ Camera hîc fundata est: *Rod. l. 1. ff. Cam. T. 33. §. 4.* It. si de competentia jurisd. disputetur, nempe si iudex inferior, qui alium superiorem quàm Cameram non habet, se competentem dicat, pars verò pro tali eum non agnoscat: tunc enim non super matrimoniô, sed super competentia, quæstio est; *Mind. d. c. 9. n. 10.* ut & si concernat personam Cam. arg. *Ord. Cam. p. 1. T. 49.* it. in quæstione facti; ut si quærat, an matrim. sit contractum nec ne. *Gail. 1. Obs. 38. Blum. d. T. n. 21.* Non minùs in causâ executionis rei judic. si scil. per implorationem b. rachii secularis mandata executorialia S. C. petantur, aliquando ea decreta esse tradit *Limn. IX. c. 2. n. 190.* Denique si Status Aug. Conf. à Catholicæ Relig. Officialibus in his causis turbetur; quò casu Processus petuntur *auf den Religion=Frieden Illustr. Dn. Pres. de grav. extr. aj. c. 6 §. 26. n. 14.* qui ibi quoque præjudicium habet.

III. Porrò non possunt trahi ad Cam. jurisd. *Causæ Spirituales.* vid. *Dn. Strauch. Exot. 13. tb. 6.* Quæ autem tales sint causæ, non una eademque omnibus in Imperiô est sententia, vid. *Illustr. Dn. Pres. in Anal. ad Swed. S. 1. c. 11. §. 8. add. Strauch. d. l.* Si incidit in-

causis civ. quæstio Spiritualis, remittitur illa ad judicem Ecclesiast. suspensâ interim causâ civil. coram seculari pendente. *Gail. de arrest. c. ult. n. 5.* Si tamen de factô, item quoad possessionem, in causis spiritualibus controversia sit, desuper Camera cognoscit. *Illustr. Dn. Pres. cit. l. S. 1. c. 13. §. 11. add. Gail. 1. O. 37. n. 5. & 11. Obs. 38. n. 2. 3. & 4. Myns. 2. O. 67. n. 2.*

IV. Quòd ob causam Feudalem, si scil. de Ducatu, Comitatu, &c. uni per sententiam definitivam adjudicandô, & in alium transferendô agitur, non habeat fundatam Camera jurisdictionem: textus est expressus in *Ord. Cam. p. 2. T. 7.* An verò solus Imperator, vel unâ cum Paribus Curia de his feudis cognoscat, controversatur inter DD. uti videre est in *B. Dn. Struv. Synt. Jur. Feud. c. 16. apbor. 5. num. 4.* Nos interim soli Imperatori de feudis illis regalibus cognoscendi potestatem, ob rationes, quas *Itterus de Feud. Imp. c. 25. n. 8. & seqq.* collegit, vendicari posse arbitramur; cautiùs tamen illum agere, si, (uti *Mauritius, Ass. quondam Cam. ad Capitul. Leop. art. 28.* annotavit,) juxta *J. Pac. art. 5. §. Quod processum &c. 55.* in causis tanti momenti, unde facilè motus & tumultus in Imperiò timeri possunt, quorundam utriusque Religionis Electorum & Principum requirat vota. Hæc ita, si inter convasallos lis est. Quis autem judex esse debeat, quando Imperator partem alteram litigantium constituat: non magis inter DD. expeditum est. vide iterum *Dn. Struv. c. 1. apb. 6. n. 5.* Constitutionem sane *A. B. T. 5. §. fin.* locum habere plurimi dubitant, quoniam in Dispositione illâ generali causas specialiter privilegiatas non contineri putant.

tant. vid. *Schütz. Vol. 1. Jur. Publ. D. 7. tb. 21. Lit. E. It-*
ter. de Feud. Imp. c. 25. §. 16. Dictum autem locum *Ora-*
dinationis Cam. tam de possessoriô, quàm petitoriô, in-
telligendum esse, satis certum est; tum ob generalitatem
textûs, *Leipold. de concurr. jurid. q. 5.* tum ob obser-
vantiam, *Illustr. Dn. Pres. in Anal. ad Swed. part. special.*
Secl. 1. c. 9. §. 16. Vocula enim endlich ibi denotat qua-
litate sententiæ: & in judiciô possessoriô fertur quo-
que sententia definitiva, quâ possessio planè abjudicatur.
B. Dn. Struv. d. c. 16. apbor. 4. Idemque juris esse in
parte feudi, quod est in totô, statuunt *Illustr. Dn. Lyn-*
cker. in Anal. ad all. c. 16. apb. 4. n. 4. Schrader. p. 10.
de Feud. Secl. 2. n. 68. Leipold. d. q. 5. in f. Myler. de Sta-
tib. l. 1. c. 10. §. 15. cum super parte non minùs, quàm
totô, definitiva sententia feratur. *Itterus cit. c. 25. §. 6.*

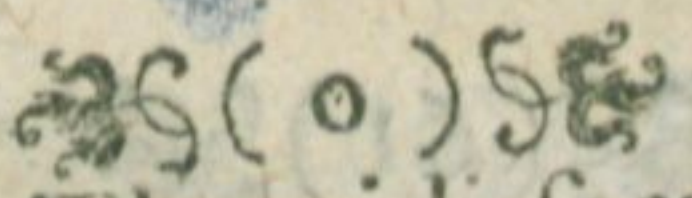
Hæc nunc adduxisse sufficiat. Restarent equidem,
de fertilissimô hõc themate, perquam plurima deducen-
da; quæ tamen instituti rationem habenti latiùs prose-
qui mihi non licuit. Quòd si verò, B. L. ob exilem,
quæ hætenùs de rebus Cameralibus mihi fuit, notitiam,
in unô alteròve capite impegerim, nec etiam de reliquô
satis concinnè, aut aptè omnia proposuerim: quin hu-
manæ conditionis memor, æquò sis allata suscepturus a-
nimò, nullus ambigo. DEO interim T. O. T. M.
pro concessis hucusque viribus sit.

Laus, Honor & Gloria
in Secula.

H 3

Nil

AK TH 3490

Nil juvat exhaustos Themidi sacrâsse labores :
Nî quoque publicitùs præstita prostituerint.

*Generoso, ob Virtutes præclaras & Doctrinam
egregiam sibi commendatissimo Viro Juveni, suo
in Collegio maximè privatò, tum & aliis, tam
Publici quàm Privati, & tam Feudalis quàm
Canonici Juris, Auditori continuo, & Auctori
Disputationis solertissimo, de experimento hoc
Studiorum singulari animitùs gratulatur*

P R A E S E S.

SCit sola virtus omnium verissimam
Artem, Viros maectare signis inclytis.
Te Sanguis ordini Virorum illustrium
Adscripsit olim. Virtus en addit cassidi
Pulchram coronam. Duplici micat luce ;
Quæ, comprecor, fiat Eoâ clarior.

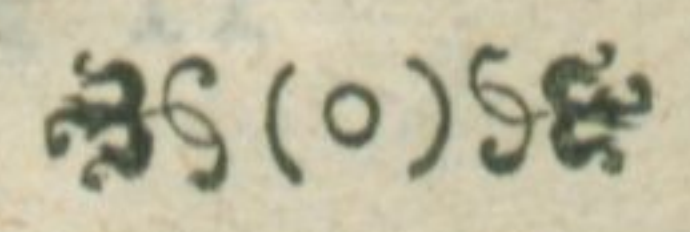
*Quibus Generoso præsentis dissertationis Au-
tori Domestico suo suavissimo Feli-
citer acclamat*

Petrus Müller / D. Colleg. Jurid. Dec.

MArtis & artis opus tractas, generosa propago,
tot summis patriæ nobilitata viris!
Martis opus posthac dabis, & præstantia facta
augebis studiis, indole, voce, manu.
Artis opus nobis præfenti themate monstras,
& gratus musis, ire per astra potes.

*Geneosissimo Dn. Hundio
dissertationis auctori
exemplo maiorum
iamiam ad signa transiture
fausta precatur omnia*

GEORGIUS SCHVBARTVS, D. & Prof.

Handwritten mark

BIBLIOTHECA
MICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-
HALLE
(SAALE)
BIBLIOTHEK

stran
aut
ex
Aca
con
de
petr
de
tegr
qui
us

